Nr. 154. Sobota, 9 Lipca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł. ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	połrocznie	5 „	
	kwartalnie	2 „	50 ct
	miesięcznie		84 „
Na prowincyi:	półrocznie	6 „	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Pan Namiestnik przeniósł c. k. komisarza powiatowego Kazimierza Bukowczyka ze Starego miasta do Tarnopola, c. k. koncepistę Namiestnictwa Michała Bocheńskiego ze Śniatyna do Starego miasta, i c. k. praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa: dr. Władysława Leliwę Żurowskiego z Jasła do Śniatyna, Władysława Madeyskiego ze Lwowa do Jasła, Rajmunda Mittera ze Lwowa do Białej.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyała pocztowego Ludwika Hochleitnera z Przemyśla do Kałusza.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 lipca.

W Berlinie i w całych Niemczech wielkie wywołała rozdrażnienie decyzya rządu francuskiego urządzenia w Paryżu za lat ośm wystawy międzynarodowej, a więc w terminie, w którym zamierzano dokonać podobnego pokojowego dzieła nad Spreą i ku czemu poczyniono już znaczne przygotowania. Rozdrażnienie to tem jest silniejsze, że rząd republiki był uprzedzony za pośrednictwem ambasady niemieckiej o istniejącym w Berlinie projekcie, a minister Ribot w rozmowie z ambasadorem hr. Münsterem oświadczył wyraźnie, iż „nie zdaje mu się, aby istniały jakieś przeszkody, które mogłyby pokrzyżować plany niemieckie“. Jednakże w kilka już dni po tej rozmowie zawiadomiły pisma paryskie, iż rząd francuski licząc się z życzeniem ogromnej większości opinii publicznej, postanowił zaprosić Europę do udziału w wystawie powszechnej na rok 1900, w ślad zaś za doniesieniem dzienników otrzymał hr. Münster notę ministra Ribota, potwierdzającą powzięcie podobnej uchwały. Wiadomość ta, zgoła niespodziewana, ani pożądana, wywołała w kołach niemieckich, nawet tych, które niezbyt entuzyazmowały się projektem urządzenia wystawy, ruch nadzwyczajny. Zewsząd odzywają się głosy, iż teraz, gdy rząd francuski okazał taki brak lojalności w obec Niemiec, należy dla samego ratowania honoru narodowego, skupić wszystkie siły, spotęgować całą energię, byle doprowadzić projekt do skutku i urządzić wystawę przed pierwotnie określonym terminem, najpóźniej w r. 1898. Sprawą tą zajął się gorliwie nawet kanclerz hr. Caprivi, który z wielu powodów, mianowicie finansowych, traktował z pewną rezerwą plan wystawy, wyrażając przy kilku sposobnościach powątpiewanie, czy przemysł niemiecki, jako gospodarz i główny wystawca będzie mógł na turnieju międzynarodowym wytrzymać ze skutkiem współzawodnictwo z wystawcami innych krajów, głównie Francyi i Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. W tych dniach kanclerz wystosował okólnik do państw związkowych, w którym prosi je o wypowiedzenie, jak się zapatrują na projekt urządzenia ekspozycyi powszechnej, idzie bowiem o to, aby już na najbliższej sesyi parlamentu mógł być przedłożony odnośny projekt ustawy.

Dzienniki, zapisując z wielkiem zadowoleniem tę akcyę urzędu kanclerskiego, zaznaczają, iż teraz jest obowiązkiem kół interesowanych poinformować dokładnie swe rządy o własnych życzeniach i poglądach. Dotychczasowy ruch, sprzyjający wystawie, ograniczał się prawie wyłącznie na Berlinie; teraz powinna prowincya wziąć w nim udział jak najżywszy, by przyspieszyć urzeczywistnienie zamierzonego dzieła. Odnosi się to mianowicie do przemysłowców wielkich, bez których pomocy wystawa w stolicy pozostanie zawsze „pobożnem życzeniem“. Jeżeli przemysłowcy niemieccy pragną rzeczywiście, aby przed końcem stulecia Berlin w murach swoich ujrzał zdobycze cywilizacyi wszechświatowej, to czas się ruszyć, i z całym naciskiem popierać pionierów wystawy. Tylko w takim razie liczyć można na uwzględnienie ze strony rządu życzeń narodu, tylko w takim razie będzie można stanąć do współzawodnictwa z Francyą na polu, na którem czuła się dotychczas niezwyciężoną.

Sprawy krajowe.

(*Zużycie krajowych subwencyj hodowlanych w przyszłości*).

(Ciąg dalszy).

Wzmiankowane w poprzednim numerze pismo, przesłane do Wydziału krajowego brzmi jak następuje:

Wysoki Wydziale krajowy!

W myśl uchwały wysokiego Wydziału krajowego, pismem z dnia 17-go maja 1892 — do l. 21.222, wystosowanem do komitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal., a żądającem przedłożenia wysok. Wydziałowi krajowemu, programu i sposobu zużycia subwencyj krajowych, przeznaczonych na cele podniesienia w całym kraju hodowli bydła rogatego, przez wymienione Towarzystwo gospodarskie gal. wspólnie po porozumieniu się z Towarzystwem rolniczem krakowskiem — komitet Towarzystwa gosp. gal. ma zaszczyt w odpowiedzi przedłożyć, co następuje.

Dłuższa i mozolna praca Towarzystwa gosp. gal. w chęci podniesienia hodowli bydła, przy skąpo dotychczas wymierzanych subwencyach państwowych, jeżeli nie zaznaczyła się jeszcze zbyt świetnemi na oko rezultatami, to podała możność obznajomienia się z krajem wszechstronnie, a nadto, z sumy czynności i nieodłącznych od nich ścisłych obserwacyj nad rozmaicie użytemi środkami dla dźwignięcia tejże hodowli w kraju — urobiła się rutyna świadoma swojego celu i ugruntowane już przeświadczenie, jakiemi drogami dalej postępować należy, aby zapewnić sobie prędkie i możliwie najlepsze rezultaty.

Wprawdzie wysoko w rolnictwie posunięte państwa Zachodu, mogłyby poniekąd służyć za wzory dróg, które hodowle u nich doprowadziły do tak wielkiej doskonałości, to choć Towarzystwo gosp. gal. nie spuściło ani chwili z oka tych świetnych a mnogich prac, racyonalnie gdzieindziej prowadzonej hodowli, starało się te sposoby przyswoić

---

16)

Hajota.

Z cyklu: „Z dalekich lądów“

III.

ŁADUNEK PALMOWEGO OLEJU.

V.

(Ciąg dalszy).

Dawid Edgerley, pomimo chłodnej względnie temperatury pokoju, potniał coraz obficiej z miotającej nim niecierpliwości.

— Parowiec spodziewany jutro na pewno — zaczął. — Czasu do stracenia nie ma. Może pan zechcesz....

— Co? co? — przerwał Don Bernardo.— Czy widział kto podobną natarczywość? Mr. Edgerley! *hombre!* poczekaj. To nie moje biuro. Czy myślisz, że będę boso latał po szematy? *Por Dios!* Chyba, że mnie poniesiesz, jak święty Krzysztof pielgrzymów, ale ci przepowiadam, że choć Dzieciątkiem Jezus nie jestem, to się pod moim ciężarem wywrócisz.

Rozśmiał się szeroko i nalał sobie nową szklankę piwa.

— Mam szemat gotowy przy sobie — rzekł Anglik, daleki od podzielania wesołości rozkosznego Don Bernarda. — Oto jest!

— A! a! To co innego. *Bueno! Bueno!* Zaraz. Niechże chłopak wpierw naftę przyniesie. To przedewszystkiem. Ja kaleką dla stu tonnów *carga* nie zostanę. Nie, to nie do wytrzymania. Ani chwili wypoczynku. Jutro biorę świadectwo doktora i następnym parowcem wyjeżdżam.

Od chwili wejścia angielskiego agenta, siedzący pod oknem — odwrócony plecami do reszty towarzystwa — Don Esteban, zaprzestał pisać, i z głową pochyloną, z twarzą raptem pobladłą, cały jakby się w słup zamienił.

Pióro, które trzymał nad papierem, drżało silnie, a wspaniały opal na piątym palcu jego ręki, zdawał się mrugać swem tęczowem okiem.

Dopiero gdy murzynek z małą, zakopconą lampką wpadł, dudniąc bosemi nogami, sekretarz sędziego municypalnego ocknął się, lewą ręką nieznacznie potarł czoło, i wrócił do przerwanego zajęcia.

Don Bernardo tymczasem umaczał swój potężny palec w rezerwoarze lampki, spuścił po nim kroplę nafty na swą zagrożoną nogę, którą dla lepszego odbycia operacyi, aż ku brodzie zadarł, posypał na to trochę popiołu z cygara, poczem obtarłszy palce o spodnie, najspokojniej sięgnął niemi do salaterki po kawałek pimienta, i wysączył do dna szklankę, podczas gdy chłopak nakładał mu brudną skarpetkę.

Dawid Edgerley wstał.

— Oto szemat! — rzekł z determinacyą, kładąc przed gorliwym urzędnikiem porubrykowany arkusz papieru.

Don Bernardo wziął go w obie ręce, obejrzał uważnie, jakby rzecz pierwszy raz w życiu widzianą, i zaczął mrucząc cytować drukowany nagłówek:

— *Nota de los generos, cugo embarque se solicita, por el que suscribe etc..*.

— *Bueno!* — zakonkludował głośno.

I nagle zwracając się do sędziego municypalnego:

— *Carramba!* Don Vicente! — wykrzyknął zupełnie innym tonem — zapomniałem ci powiedzieć. Twoja dawniejsza protegowana Teresita, wielki skandal sprawiła swemu obecnemu przyjacielowi Rodriguez'owi....

Nietylko sędzia municypalny, ale i sztywny notaryusz, ożywili się na wzmiankę o o Teresicie i skandalu. Obaj przysunęli się z krzesłami do Don Bernarda, niebaczni na mogące im ztąd grozić niebezpieczeństwa!

— Cóż takiego? Co? Nie wiemy nic!

— Spodziewam się.... Nowinka, swieżuteńka, jeszcze gorąca.... Mam ją prawie z najpierwszego źródła, bo od mojej gospodyni Isabeli Valcarcel, która jest ciotką Teresity. Otóż, ta dzierlatka zawojowała zupełnie naszego przyjaciela Rodrigueza, chociaż na świętą Paolę i jej wstręt do kąpieli, myślę, że tak samo nigdy się nie umywa, jak ta pobożna niewiasta. Ale, że ojcostwo było w sperandzie, więc nasz przyjaciel ogromnie się pysznił.... dom jej jak wiecie wybudował.... no, jednem słowem, skakał przed nią na dwóch łapkach. Picara! jakie to było rozzuchwalone! Niech mnie obedrą żywcem ze skóry, jak świętego Erazma, jeżeli mu raz w mojej obecności nie dała w kark.... Tymczasem wczoraj.... nu! myślałem że pęknę ze śmiechu, gdy mi to Isabela opowiadała.... wystawcie sobie, rodzi się potomek, ale czarny, czarniuteńki jak ziarnko pieprzu.... Pojmiecie panowie położenie naszego przyjaciela! Na gwiazdę świętego Dominika! ten już stanowczo co innego na czole nosić powinien.... Podobno mu się własny kruman tak przysłużył.... O! Rodriguez!

Don Bernardo rzucił się w tył fotelu z wielkiej uciechy, aż trzcina zachrobotała; obaj panowie zawtórowali mu śmiechem.

— Warto mu iść powinszować! prychnął sędzia municypalny zjadliwie.

— Na Balaamową oślicę! *hombre!* to dobra myśl! odparsknął Don Bernardo, bijąc się rękoma po biodrach.

Dawid Edgerley wydobył drugą chustkę do nosa. Z pierwszej pozostał mu tylko mały mokry kłębuszek szarego koloru.

— Oto pióro! rzekł, podając mu umaczaną w atramencie stalówkę.

Swięty Agatonie, kamień w ustach przez całe życie noszący! wykrzyknął żałośnie Don Bernardo. Czy był na świecie tak prześladowany człowiek? Nawet odsapnąć mi nie dadzą.... Mr. Edgerley, *hombre!* zastanów się, że nie mam żadnego obowiązku służyć ci w tej chwili.... To nie moje bióro, powtarzam.... Nachodzisz mnie pan jak pokusy świętego Antoniego.... Żebyś pan chociaż był do nich podobnym.... *Bueno! Bueno!* Niech i tak będzie. Gdzież ten papier?

— Jest przed panem.

— A prawda.... ślepnę, jak święta Cecylija.... Zobaczmy.... *Nota de los generos*... etc.

sobie, zastosować ściśle do miejscowych potrzeb, rodzaju gleby, warunków klimatycznych, jak i do stosunków społecznych — przezco z biegiem czasu, po kilku nawet tu i owdzie mniej może udatnych próbach, wyrobiły się w Towarzystwie gosp. gal. pewne swojskie a właściwe sobie drogi, któremi dziś ono podąża i dźwiga już skutecznie, powoli, tak długo w kraju zaniedbywaną hodowlę bydła rogatego.

Te to właśnie urobione czasem i swojską praktyką drogi, nie bardzo nawet odmienne od podobnych, jakie wytknięto sobie ongi w krajach zachodnich, dosyć ściśle przystosowane do właściwości kraju naszego — to owoc cenny długoletnich prac, prób, nabytych doświadczeń, wreszcie wytkniętego już przez komitet Towarzystwa gospd. gal. — kierunku.

Kierunek ów zasadzał się i zasadza, na ujednostajnieniu i stopniowem ulepszeniu, całego tak zdegenerowanego różnorodnemi krzyżowaniami i nieracyonalną hodowlą krajowego bydła; na przygotowaniu oborami zarodowemi pół krwi, wspomaganemi przez obory pełnej krwi, a wytworzonemi znowu przy pomocy reproduktorów oryginalnych, a więc importowanych, takich rozpłodników, któreby były zdolne stopniowo ulepszać słaby i nikły materyał żeński — aby kiedyś, odpowiednio także dobieranemi rasami, stosownie do lokalnych warunków, dochować się bydła poprawnego, mlecznego lub zdolnego do pociągu i opasu. Do tego zmierza Towarzystwo gosp. gal. oborami przez siebie założonemi, zarodowemi pół i pełnej krwi, coraz liczniej umieszczanemi stacyami buhajów subwencyjnych i subwencyonowanych dla bydła włościańskiego po całym kraju. Urządzono oprócz tego corocznie na wiosnę po wielu Oddziałach wystawy przeglądowe, połączone z premiowaniem starannie wyhodowanych okazów przez włościan, dla zachęty tychże, a liczne pouczenia i popularne publikacye z dziedziny całego rolnictwa dla nauki właścicieli mniejszych posiadłości, dopełniają obrazu — całej pracy cytowanego tu kierunku.

Dziś zaś Towarzystwo gospodarskie galicyjskie wchodzi w fazę nader przyjazną dla prac rozpoczętych, bo i kraj przychodzi z pomocą poważniejszych dziesięcioletnich subwencyj, na cele podniesienia całej hodowli w kraju — ale zarazem komitet tegoż Towarzystwa, powołany również jak i Towarzystwo rolnicze krakowskie przez wys. Wydział krajowy do łącznego zarządzania owemi hodowlanemi dotacyami kraju — nie może zamilczeć o znacznych trudnościach, które pokonać trzeba będzie koniecznie, a które tkwią w samych uchwałach ostatnich wys. Sejmu, o licencyonowaniu buhajów, jak i wprowadzenia przymusu utrzymywania tychże przez pojedyncze gminy wiejskie.

Przygotowanie dla niedalekiej przyszłości tak wielkiej liczby nieodzownych, poprawnych i stosownych reproduktorów — to dzieło niemałe i niełatwe do przeprowadzenia. Komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego mimo to zywi niepłonną nadzieję, iż skoro wys. Wydział krajowy zgodzi się na zasadę i kierunek, dopiero co wspomniany, podoła on tak trudnemu obowiązkowi przygotowania odpowiednich rozpłodników dla całego kraju.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adolf Wiesiołowski.

Rada Państwa.

(*CXLIX posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 6 lipca. (*Korespondencya Gaz. Lw.*)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 20.

Izba nie tak licznie jak wczoraj zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu, z wyjątkiem PP. Prezesa gabinetu hr. Taaffego i Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba.

Pos. Burgstaller wnosi interpelacyę w sprawie rychłego zbudowania nowych linij kolejowych, wychodzących z Tryestu.

Na porządku dziennym drugie czytanie wniosku Stürgkha, o uwzględnienie potrzeb Uniwersytetu wiedeńskiego i innych także Uniwersytetów. — Komisya budżetowa wnosi projekt ustawy, mocą której przyzwala się na ten cel ośm milionów złr., którą to sumę ma wziąć w formie pożyczki z kas oszczędności, oprocentować co najwyżej po 4 od sta i spłacić w 45 ratach. — Sprawozdawca komisyi pos. Beer oświadcza, że projekt wychodzi wprawdzie od komisyi, ale wniesiony jest za zgodą Rządu. — Zresztą powiada sprawozdanie komisyi, że tych ośm milionów nie wystarczy.

Pos. Zucker rozwodzi się o nędznych budynkach Uniwersytetu czeskiego. Oświadcza się za dyskusyą szczegółową.

Poseł Luzatto żali się, że mimo często powtarzanych życzeń, Tryest nie ma jeszcze Uniwersytetu włoskiego.

Poseł Seichert oświadcza się przeciw dyskusyi szczegółowej, bo dawniejszy Uniwersytet morawski, mimo licznych postulatów, nie został powołany na nowo do życia.

Poseł Masarzyk użala się, że gdy Niemcy w Austryi mają pięć uniwersytetów, Polacy dwa, naród czeski, tylko jeden, i to nędzny. Żąda, żeby z projektowanych 8 milionów znaczna część dostała się Uniwersytetowi czeskiemu.

Tu zabiera głos Pan Minister wyznań i oświaty, baron Gautsch, którego mowę podamy w jednym z następnych numerów.

Posłowie Salvadori i Campi przemawiają za utworzeniem Uniwersytetu włoskiego, aby młodzież włoska nie potrzebowała udawać się na Uniwersytety zagraniczne.

Poseł Zaczek przemawia za utworzeniem nanowo Uniwersytetu czeskiego na Morawie.

Poseł Roszkowski oświadcza się za projektem, zalecając Rządowi, by pamiętał o potrzebach Uniwersytetów Jagiellońskiego i lwowskiego.

Izba uchwala przystąpić do dyskusyi szczegółowej, w której poseł Blażek wnosi do §. 1-go poprawkę tę, żeby przed słowami: „ośm milionów", położyć wyraz: „chwilowo", a posłowie: Heilsberg, Hofmann i Plener przemawiają za szczególnem uwzględnieniem potrzeb Uniwersytetów: gradeckiego i niemieckiego praskiego.

Odrzuciwszy poprawkę Blażka, uchwala Izba projekt w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu.

Poczem bez dyskusyi uchwalono w drugiem i w trzeciem czytaniu projektowaną przez komisyę podatkową ustawę, która czyni zadość wnioskowi Luzzatty o wstrzymanie na czas pewien stopniowej podwyżki podatku czynszowego w Tryeście.

Następnie uchwalono także od razu w drugiem i trzeciem czytaniu projekty ustaw: o podwyższeniu poręki skarbowej dla kolei Eisenerz — Vordernberg i owentualnem nabyciu jej na rzecz skarbu; o koncesyi na zbudowanie drogi żelaznej w dolinie rzeki Mur; o udzieleniu Bośnii i Hercegowinie pożyczki ze wspólnego mienia Austro-Węgier na zbudowanie drogi żelaznej z Janjic do Bogojna i z Dolnego Wakufu do Jajc.

Idzie z kolei sprawozdanie komisyi budżetowej z rządowego projektu ustawy o udzieleniu miastu Brodom nieoprocentowanej pożyczki 350.000 zł. ze skarbu na zbudowanie koszar. — Komisya wnosi przyjąć projekt.

Pos. Fürnkranz wywodzi, że wszędzie indziej gminy budują koszary pożyczkami z kas oszczędności; nie pojmuje, zkąd wyjątkowo Brodom skarb ma dać pożyczkę, i to nieoprocentowaną.

Pos. Byk tłómaczy preopinantowi, że Rząd czyni tu zadość rezolucyi uchwalonej w roku ubiegłym przez Izbę jednomyślnie, a to z powodu upadku Brodów wskutek zniesienia wolnego okręgu celnego.

Izba uchwala projekt w drugiem i trzeciem czytaniu.

Dalej przyjęto projekt ustawy o rachunkach budżetowych, odnoszących się do zakupna dóbr Nadwórny na rzecz skarbu.

Nakoniec rozpoczęto dyskusyę nad rządowym projektem ustawy o zapobieganiu zarazie płucnej u bydła rogatego, który komisya z niejakiemi zmianami przyjąć zaleca. Dyskusyę tę przerwano i zamknięto posiedzenie o godz. $4^1/_4$. — Następne jutro.

Sprawozdanie komisyi walutowej

p. Stanisława Szczepanowskiego.

Wiedeń, 6 lipca.

(Dokończenie).

Sprawozdanie wywodzi następnie, że i okoliczności sprzyjają teraz uregulowaniu waluty, bo od dwu lat przybrało targowisko pieniężne taką postać, iż nabycie złota jest ułatwione. Nadmieniwszy jeszcze, że z większych państw, oprócz Rossyi, tylko jeszcze Austro-Węgry gospodarują papierem, co uwłacza powadze Monarchii, przechodzi sprawozdanie do głównych postanowień projektów. Ta część sprawozdania zaczyna się od ogólnej uwagi, że cały kompleks sześciu projektów, stanowi tylko kroki wstępne do przyszłego dopiero podjęcia wypłat w gotówce; żtąd ograniczają się one na postanowieniach najnieodzowniejszych, pozostawiając czas i warunki wypłat w gotówce przyszłym postanowieniom.

1 tak zaraz postanowienie §. 1 ustawy monetarnej, mówiąc o „walucie złotej", który to wyraz wywołał wielki spór w komisyi, jest właściwie tylko programem na przyszłość, a wyraz ten nie wpływa tak bardzo, jakby się zdawać mogło, na merytoryczne postanowienia tych projektów przygotowawczych, bo nie trzeba mu przypisywać bynajmniej znaczenia dogmatycznego, znaczenia przepisu w duchu ściśle monometalistycznym. Znaczenie wyrazu tego jest poprostu to, że złoto ma być miarą wartości, jako kruszec najmniej podlegający zmianom co do własnej wartości, a bynajmniej nie ma wyrugować srebra z obiegu. Owszem, pewna ilość srebra obiegowego odda usługi ważne, do których tem więcej odwołać się wypadnie, ileże Monarchia posiada go zapas dość znaczny. Prawda, że na Węgrzech chcą odmówić srebru zasadniczo wszelkiej roli w walucie; to też komisya (austryacka) wyraźnie wypowiada w osobnej rezolucyi zdanie wręcz przeciwne węgierskiemu, wyrażając życzenie, żeby obrót srebrny w teraźniejszej ilości stale był zachowany; ale ten dysonans między Austryą a Węgrami, nie wydaje się autorowi sprawozdania niebezpiecznym, bo, jak już na wstępie wywiódł, faktyczne okoliczności więcej ważą od doktrynerskich intencyj prawodawców, a Węgry tem łatwiej przychylą się do zachowania obrotu srebrnego, ile że wycofanie srebra z obiegu, oznaczałoby dla samych Węgier stratę około dwudziestu milionów.

O nabyciu złota wynurzono w komisyi tę wątpliwość, że kopalnie złota z czasem się wyczerpną. Na to autor sprawozdania odpowiada imieniem większości komisyjnej: Okres czasu, w którymby to nastąpić mógł, jest zbyt długi i zbyt niepewny, by tem powodować się w postanowieniach dzisiejszych; ustawy walutowych nie stwarza się na całe wieki, lecz każde pokolenie urządza się w tym względzie tak, jak mu najwygodniej. Na teraz i na długie jeszcze czasy zapasy złota są dostateczne. Stany Zjednoczone w jednym roku 1880, skutkiem pomyślnego bilansu handlowego, dostały z Europy olbrzymią sumę 100 milionów dolarów w złocie; Włochy przed kilkoma laty bez trudności nabyły złota za 430 milionów franków; bank francuski w dwu latach pomnożył swój skarb złoty o blisko 500 milionów franków, bank niemiecki o 360 milionów marek.

Po obszernych uwagach o ewentualnym wpływie międzynarodowej konferencyi monetarnej, zainicyowanej z Ameryki w celu rehabilitacyi srebra, które to uwagi świadczą o wielkiej znajomości rzeczy, przechodzi sprawozdanie do ważnej kwestyi relacyi. Same postanowienie pewnej relacyi spotkało się z objekcyami tych, którzy mówią: Na cóż ustanawiać w ogóle jakąś relacyę, skoro ona sama się wytworzy, gdy gulden papierowy zrówna się co do wartości ze złotem, i skoro żadne państwo nie ustanawiało relacyi przed rzeczywistem podjęciem wypłat w gotówce? Bardzo prosta odpowiedź sprawozdawcy jest ta: Żadne państwo nie miało waluty papierowej, której wartość podniosła się ponad wartość legalną; tylko w Austro-Węgrzech zdarzyła się ta nowość, ztąd też całkiem nowego, niebywałego potrzeba tu postanowienia, t. j. ustanowienia relacyi naprzód, czyli ustanowienia stosunku wartości między guldenem papierowym, a złotem. Co się tyczy wysokości relacyi, sprawozdanie stanowczo broni projektu rządowego, t. j. relacyi takiej, że gulden papierowy ma odtąd równać się 2 fr. 10 centymom w złocie, bo taka relacya wypada z przeciętnego kursu guldena papierowego w ostatnich latach trzynastu, t. j. od chwili, gdy ten gulden stracił swą podstawę legalną, a nabrał charakteru waluty samoistnej. Tak obrachowana relacya nie skrzywdzi ani wierzyciela, ani dłużnika, ani producenta, ani kapitalisty. Prawda, że wedle kursu z czasu ostatniego relacya wynosiłaby tylko 2 franki 8 cent. i tej relacyi żądali też niektórzy; ale lepiej przyjąć średnią cyfrę z lat 13, niż kurs czasów ostatnich, bo jest sprawiedliwsza; lepiej też ztąd, że ta różnica 2 centymów oddziała pomyślnie na przypływ złota do Austro-Węgier.

Z reszty wywodów sprawozdania interesuje nas tylko jeszcze rzecz o przyszłej monecie. Sprawozdanie mówi: Co do nowej jednostki monetarnej, wiele dróg stało otworem. Można było zachować gulden, ale w takim razie powstałby zamęt co do stosunku teraźniejszych monet złotych (8- i 4-guldenówek), wybijanych wedle relacyi 1 : 15·3, a nowych, które wybijane być mają wedle relacyi 1 : 18·2. Adoptowanie systemu markowego lub frankowego sprowadziłoby skomplikowaną rachubę, z której skorzystanoby do podwyższenia cen towarów. Przyjmując natomiast „koronę" wartości ściśle połowy teraźniejszego guldena papierowego, uniknie się zamętu i skomplikowanego przerachowania wszystkich cen i zobowiązań; nowa moneta będzie w obiegu razem z dawną i nie sprowadzi wyzyskiwania publiczności.

Oto główna treść sprawozdania, ratyfikowanego przez komisyę walutową prawie bez dyskusyi, a natomiast z wyrazami sprawiedliwie zasłużonego uznania dla autora.

Sprawa dep. Spincica przed Trybunałem państwa.

Jak już wiadomo z wczorajszej depeszy, Trybunał państwa uznał się niewłaściwym do rozstrzygnięcia sprawy zażalenia profesora posła Spincica. W powodach orzeczenia podnosi Trybunał, że władzę dyscyplinarną państwa można uważać albo za wypływ władzy sędziowskiej, albo za wykonywanie władzy służbowej nad urzędnikami państwowymi. W obu wypadkach okazuje się niewłaściwość Trybunału państwa; w pierwszym wypadku niewłaściwość ta wynika bezpośrednio z zakresu działania, oznaczonego Trybunałowi państwa przez państwowe ustawy zasadnicze; — w drugim, ponieważ chodzi tu nie o polityczne prawo obywateli państwa, lecz o stosunek służbowy urzędników państwowych; nie o akt władzy rządowej, lecz o wykonywanie władzy służbowej państwa; orzeczenie zaś dyscyplinarne przeciwko p. Spincicowi, wydane zostało przeciwko niemu, jako urzędnikowi państwowemu. Trybunał państwa nie jest powołany do rozstrzygania o rzekomem naruszeniu polityczno-prawnej sfery funkcyonaryuszów państwowych przez władze dyscyplinarne, ani nie jest kompetentnym orzekać o kolizyi pomiędzy wykonywaniem powszechnych praw obywateli państwa a spełnianiem obowiązków zawodowych przez państwowych urzędników.

Niemiecki dziennik urzędowy przeciw ks. Bismarckowi.

Po raz pierwszy zabiera głos w sprawie księcia Bismarcka urzędowy *Reichsanzeiger*, i ogłasza dwa dokumenty, skierowane przeciw byłemu kanclerzowi. Najpierw tedy publikuje reskrypt z 23 maja 1892 do

---

Dziwię się jednak, co pana tak przypiliło dzisiaj? Parowce angielskie zwykle się opóźniają. Tylko nasza *Campania Transatlantica* ma akuratną obsługę. Ale, ostatecznie mnie nic do tego. Cóż to pan wysyłasz? Kakao?

— Nie — olej palmowy. Szemat już wypełniłem w domu. Pozostaje tylko podpisać...

— A! prawda! Widzę. Na świętego Bazylego i jego pojedynek z dyabłem — co się dzieje z moim wzrokiem. Więc to beczek — piętnaście?

Don Bernardo Olivarez zawiesił głos i spojrzał badawczo na swego interesanta.

Anglik wytrzymał ten wzrok z niezmąconą pogodą.

— Tak, piętnaście — odpowiedział stanowczo.

Don Bernardo poruszył się niespokojnie w fotelu i zmarszczył brwi. Nie pierwszy to raz miał do czynienia z Mr. Dawidem Edgerleyem, i obaj dotąd praktykowali na sobie przysłowie o ręce, myjącej rękę, i nodze, wspierającej nogę; a komu częściej noga się po temu zdarzać sposobność, jak urzędnikowi komory celnej hiszpańskiej w stosunku do agenta firmy handlowej, i odwrotnie?

Było to więc zupełnie w porządku rzeczy, że gdy z Europy przychodziły towary dla faktoryi Dawida Edgerley'a, Don Bernardo, w stu tuzinach koszul flanelowych dorachowywał się najwięcej siedmdziesięciu, w pakach z konserwami przeoczał po kilkanaście najdroższych puszek, a w skrzyniach z piwem bardzo często znajdował tylko potłuczone szkło i słomę, za co naturalnie żadnego cła nie mógł ściągać od pokrzywdzonego już i tak przez te braki agenta, który skarżył się wszystkim na niedbalstwo swoich europejskich dostawców, lecz, dziwna rzecz, stosunków z nimi nie zrywał.

W zamian za to Senor Olivarez miewał zawsze najpiękniejsze flanelowe koszule, najlepsze konserwy i wielką obfitość piwa i wina, chociaż w osobistych jego rachunkach nie było nigdy wzmianki o tych wydatkach; co się zaś tyczy jego rachunków publicznych, jakie kasie rządowej za koszta utrzymania krumanów przedstawiał, figurowały tam pozycye, o których tylko on i Mr. Dawid Edgerley mogli były bliższych szczegółów udzielić. — Z opłatą cła wywozowego miewały miejsce również pewne niedokładności, polegające na podaniu do „*Nota de los generos*" mniejszej liczby, czy to worków kakaowych, czy beczek z olejem; dlatego też Don Bernardo, nawykły do załatwiania tych interesów poufnie, zaniepokoił się otwartą taktyką Dawida Edgerleya.

Czyżby ten rozumny człowiek zaraził się raptem jakąś idyotyczną skrupulatnością? Tak mu w to trudno było uwierzyć, że nie bacząc na obecność świadków, raz jeszcze dobitnie powtórzył:

— Piętnaście zatem? Porachowałeś pan dobrze, Mr. Edgerley?

(Ciąg dalszy nastąpi).

wszystkich niemieckich misyj dyplomatycznych zagranicą. Powiedziano tutaj, że jakkolwiek rząd, pomny nieśmiertelnych zasług Bismarcka, mógł w sprawie pewnych jego enuncyacyj, dotyczących wewnętrznej polityki, nakazać sobie milczenie, to wszelako wątpliwem jest, czy ten rząd zdoła pominąć takiem samem milczeniem tych wynurzeń ex-kanclerza, które do polityki zagranicznej się odnoszą, a częścią są wypływem czysto subjektywnych jego zapatrywań, częścią zaś z rozmysłu kłamliwe

Rząd tem mniej może zachować milczenie, iż książę enuncyacyami swemi zdaje się zachęcać osobistości znane ze swych wrogich dla Niemiec usposobień. Reskrypt upoważnia dotyczących dyplomatów, aby w razie potrzeby starali się przekonać rządy, przy których są uwierzytelnieni, że ennncyacye ks. Bismarcka nie mają żadnej aktualnej wartości.

Reskrypt z 9 czerwca 1892 do ambasadora ks. Reussa w Wiedniu stwierdza, ze pogłoski o zbliżeniu się ks. Bismarcka do cesarza, są nieprawdziwe, gdyż przedewszystkiem brak w tej mierze niezbędnego przypuszczenia co do pierwszego kroku ze strony ks. Bismarcka. Atoli nawet w przeciwnym razie, zbliżenie tego rodzaju, nie mogłoby nigdy zajść tak daleko, iżby opinia publiczna na pewnej podstawie mniemać mogła, że ks. Bismarck znów odzyskał jakiekolwiek wpływy na kierownictwo spraw politycznych. Gdyby w czasie zaślubin hr. Herberta, rodzina Bismarcków chciała zbliżyć się do domu ambasadora, to tenże powinien poprzestać wyłącznie na zadośćuczynieniu formom konwenansowym, a starać się natomiast uniknąć zaproszenia na uroczystość weselną. To samo dotyczy personalu ambasady. W końcu reskryptu jest wzmianka, że cesarz ze swej strony ignoruje tę uroczystość rodzinną i poleca ambasadorowi, aby zawiadomił o tem niezwłocznie P. Ministra hr. Kalnoky'ego.

Oba powyższe reskrypty podpisał hr. Caprivi.

Akcya Włoch przeciw Brazylii.

Od czasu obalenia tronu króla Dom Pedra i utworzenia „Zjednoczonych stanów brazylijskich“ panuje w nowej rzeczypospolitej nieład, graniczący z anarchią, a brak wszelkiej rzeczywistej powagi rządu centralnego sprawia, że prowincye, nieco oddalone od stolicy, są zdane zupełnie na łaskę i niełaskę ambitnych polityków, którzy przywłaszczają sobie naczelne posady. Dopóki jednak nieporządki w Brazylii dotyczyły samych tylko Brazylijczyków, państwa europejskie trzymały się zasady ścisłej nieinterwencyi, jakkolwiek handel międzynarodowy cierpiał wielce w skutek nieustannych przewrotów i zmian systemu. Ostatniemi czasy w południowych stanach Brazylii, które, jak wiadomo, mają silną ludność napływową, złożoną z Włochów, Polaków i Niemców, objawiła się pomiędzy Brazylijczykami agitacya, skierowana przeciwko emigrantom, tem mniej uzasadniona, że właśnie rząd brazylijski wielkim kosztem i staraniem sprowadzał europejskich wychodźców, aby nimi choć w części zaludnić niezmierne, puste obszary swego kraju. W stanie Sao Paolo przyszło nawet do poważnych rozruchów, których ofiarą padli licznie tam osiedleni Włosi, a policya i wojska rządowe zamiast bronić napadniętych, przyłączyły się do napastników i wzięły udział w walce, w której poległo kilkudziesięciu Włochów. Z tego powodu poseł włoski w Rio Janeiro otrzymał od swego rządu polecenie, aby oddane do jego rozporządzenia włoskie okręty wojenne, stojące w portach brazylijskich, natychmiast wysłał do Santos, dla ochrony rodaków i otrzymania zadośćuczynienia. Będzie to zatem pierwszy zatarg Brazylii z Europą, a wobec zupełnej dezorganizacyi armii i marynarki brazylijskiej, wynik tego starcia nie może być wątpliwy. Wprawdzie prezydent Peixoto i jego ministrowie oświadczyli gotowość udzielenia wszelkiego zadośćuczynienia, gdy jednak w Stanie Sao-Paolo tendencye separatystyczne są najsilniej rozwinięte, bardzo więc być może, iż tamtejsze władze nie usłuchają poleceń centralnego rządu. Ten opór mógłby doprowadzić do wojny z Włochami, której następstwa dla istnienia i całości rzeczypospolitej mogłyby być nieobliczone.

KRONIKA

Lwów, 8 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Śliwnica, w powiecie przemyskim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 100 zł. w. a.

— **J. E. P. Namiestnik**, Kazimierz hr. Badeni, dziś popołudniu, pociągiem kuryerskim wyjechał za dłuższym urlopem ze Lwowa do Buska.

— **Rada miejska**, w składzie z kadencyi 1889—1891, na wczorajszem poufnem posiedzeniu uznała się kompetentną do sprawowania zarządu miasta aż do czasu wyboru nowej reprezentacyi miejskiej.

W sobotę odbędzie się publiczne posiedzenie Rady.

— **Festyn**. Program festynu, który się odbędzie w niedzielę w parku Stryjskim, został już ułożony. Do najbardziej zajmujących punktów należy „Ogród zabaw“, zaaranżowany przez „Sokołów“ na dawnem boisku w ten sposób, że równocześnie brać będzie mogło w zabawie udział przeszło 500 dzieci. Jutro zostaną rozlepione afisze. Komitet dołożył wszelkich starań, ażeby festyn udał się jak najświetniej.

— **Z „Sokoła“.** W sobotę, 9 b. m. odbędzie się zebranie towarzyskie dla członków i ich rodzin o godzinie 7 wieczorem w restauracyi na Wysokim Zamku.

— **Egzamin dojrzałości** w gimnazynm w Złoczowie, odbył się pod przewodnictwem c. k. inspektora szkół średnich, dra L. Germana, w dniach od 2 do 6 b. m. Do egzaminu zgłosiło się 23 uczniów publicznych i 5 eksternistów. Z tych uznani za dojrzałych: Bienenwald Salamon, Gulin Adam, Jakubowski Maryan, Kęplicz Stanisław, Kieres Stanisław, Kowalewski Alfred, Kurmanowicz Piotr, Łukianowicz Aleksander, Machnowski Bronisław, Majkowski Jan, Rożankowski Teodor, Skomorowski Eustachy, Skorny Tadeusz, Towarnicki Stanisław, Trzciński Ignacy, Ziołkowski Stanisław (z odznaczeniem), Żubr Aleksander, Edelmann Samuel (ekster.), Medyński Hilaryon (ekster.), Sawicki Ludwik (ekster.); 4 uczniów publicznych i 1 eksternistę reprobowano na rok, 1 eksternistę bez terminu, 2 uczniom publicznym pozwolono poprawić egzamin po wakacyach.

— **Pomnik Mickiewicza**. Komitet budowy pomnika Mickiewicza otrzymał od artysty-rzeźbiarza prof. Rygiera, bawiącego w Rzymie i zatrudnionego pracą około pomnika, sprawozdanie o postępie robót, a mianowicie: że 1) grupa allegoryczna „Naród“ jest odlana i wykończona zupełnie w bronzie; 2) grupa „Poezya“ jest w odlewie z bronzu i wkrótce ukończoną będzie; 3) fignra „Patryotyzm“ wkrótce z bronzu będzie odlana; 4) kolosalny posąg figury Mickiewicza jest w modelowaniu i z końcem września b. r. z bronzu odlany będzie; 5) części granitowe z granitu „Biella“ w okolicach Medyolanu są obrobione i wykończone i z końcem września b. r. będą ustawione (n. b. wedle osnowy kontraktu o budowę pomnika zawartego, części granitowe mają być z monolitów); 6) grupa allegoryczna „Nauka“ w kwietniu 1893 r. ukończona i z bronzu odlana będzie; 7) że cały pomnik z końcem czerwca 1893 r. będzie ukończony (n. b. wedle osnowy kontraktu termin zupełnego ukończenia pomnika oznaczony jest do 20 listopada 1893 r.).

— **Anioł stróż.** W kamienicy przy ulicy Jagiellońskiej l. 27, pięcioletnia córeczka państwa B., bawiąc się w sieniach na trzeciem piętrze, przechyliła się przez poręcz schodów i spadła na dół, ale tak szczęśliwie, iż natychmiast powstała i pobiegła do matki, poczem dopiero zobaczono na głowie głęboką ranę. Zawezwany lekarz opatrzył dziecko, któremu dotychczas nie zagraża niebezpieczeństwo.

— **Z Lubienia** donoszą nam, iż w drugiej połowie b. m. zamierza urządzić tam koncert p. Jan Borkowski, młody basista, uczeń p. Pauliny Stróżeckiej, który ukończywszy występy w Preszburgu, gdzie cieszył się wielkiem powodzeniem, przybył do Lwowa. Młody ten spiewak znany jest we Lwowie z estrady koncertowej i nie wątpimy, że koncert jego w Lubieniu ściągnie tam sporo gości. Nawiasowo dodajemy, iż p. Borkowski został zaangażowany na sezon zimowy do opery w Bielsku.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 8 lipca 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 7go lipca do 12 w południe dnia 8 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku połudn.-zachodni, co do siły mierny (2—3), stan nieba lekko zachmurzony, a powietrze wilgotne (74 proc. wilgot. względnej), opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była +17,3°C., najwyższa +24,0°C. dziś w południe, najniższa +12,8°C. w nocy.

Przez całą ubiegłą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 730 do 735 mm. znajdowała się na wyspach Szetlandzkich; zwyżka 770 do 765 mm. w zatoce Biskajskiej.

Stan barometrn zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe **763** mm.

Prognoza na dobę 9 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (3), średnia temperatura doby podniesie się do +19°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 70 proc.; opad, deszcz nieznaczny, zresztą pogodnie.

— **Klęski elementarne**. Skutkiem wylewu wód i gradobicia poniosło kilkanaście gmin powiatu dąbrowskiego nader dotkliwe szkody, na kilkadziesiąt tysięcy złr. Likwidacya szkód została na miejscu przeprowadzona, a zestawienia, celem odpisania podatków, są w toku.

— **Wydzierżawienie Szczawnicy.** Dowiadujemy się, że Akademia Umiejętności zamierza wydzierżawić zakład zdrojowy w Szczawnicy, lub też oddać go w administracyę poręczającą. Zarząd Akademii otrzymał upoważnienie do wstępnych kroków w tym względzie, od pełnego zgromadzenia, które zastrzegło sobie tylko zatwierdzenie umowy. Trudności administrowania zakładem zdrojowym przez ciało naukowe, jakiem jest Akademia, skłaniają ją do wykonania tego zamiaru. Umowa ma być w każdym razie zawarta na dłuższy szereg lat, ażeby dzierżawca mógł obok prawdopodobnego zysku zapewnić sobie amortyzacyę kapitału, który będzie musiał włożyć dla należytego podniesienia i rozwinięcia zdrojowiska. Akademia nie zawrze tego interesu, dopóki nie znajdzie dzierżawcy lub administratora, któryby zasobnością, obrotnością, a nadewszystko charakterem osobistym dawał pewną rękojmię.

— **Z Towarzystwa Tatrzańskiego.** Uroczyste poświęcenie i otwarcie „dworca czarnohorskiego“ w Żabiu odbędzie się 27go b. m. Po ukończeniu tego aktu można w razie pogody zrobić wycieczkę na Czarnohorę, Kostrzycę, do jeziora Szybenego lub do Burkntu kameralnego. Życzących sobie wziąć udział, czy to członków, czy nie-członków, uprasza się o wczesne zgłoszenia do zarządu Towarzystwa w Kołomyi.

— **Wygaśnięcie rodu Bismarcka.** Z powodu małżeństwa hr. Herberta Bismarcka, berliński *Börsen Courier* pisze, co następuje: Pruski prezes ministrów, p. von Bismarck-Schönhausen otrzymał w r. 1865 po konwencyi w Gastein, tytuł hrabiego. Bismarck przyjął to odznaczenie z niezbyt wielką radością. Obawiał się mianowicie jako jego skutku, wygaśnięcia swego rodu. Busch w książce swej: „Hrabia Bismarck i jego ludzie“ objaśnia, co dało powód do tej obawy, którą wyraził Bismarck pewnego razu podczas wojny z r. 1870/71. Powiedział on: „Wszystkie rodziny na Pomorzu, które otrzymywały tytuł hrabiowski, wymierają, — mam jeszcze dotąd obawy w tym kierunku“. Minęło od owego czasu lat dwadzieścia i wypadki dotychczas nie zadały kłamu ponurym przeczuciom ówczesnego hr. Bismarcka. Młodszy syn jego, hr. Wilhelm, żonaty oddawna, ma tylko dwie córki. Może hr. Herbert zniweczy obawy ojca.

— **Kościół podziemny**. Z Esski-Czehir (Azya Mniejsza) donoszą jednej z gazet wiedeńskich: Przy budowie anatolijskiej drogi żelaznej, o sześć godzin drogi od Angory, przy zbiegu dwu rzeczek, odkryto kościół w skale, mającej wysokości 50 metrów. Do nawy głównej, długiej 20 m., przylega z obu stron 12 komnat pomniejszych, z których każda ma 3 m. długości. Okna, wyglądające z zewnątrz jak proste zagłębienia skalne — wewnątrz są jak najstaranniej wykończone. Na suficie znajdują się wszędzie kamienne rozety, wykute ze skały. U wejścia do kaplicy po jednej stronie widać kamienny posąg anioła z opuszczonemi skrzydłami, po drugiej jakąś postać, której kształtów rozpoznać już dzisiaj niepodobna. U głównego wejścia do kościoła spostrzegamy krzyż, wystrzelający z płonącego serca. W samej kaplicy znajdują się cztery kamienne ławki, a po obu stronach ołtarza dwa duże fotele, również z kamienia. Do świątyni można było wejść tylko po wysokiej drabinie. Kościół ten musiał służyć niegdyś rycerzom maltańskim, albo też innemu zgromadzeniu wiernych, podczas prześladowania chrześcian.

— **Kardynał Theodoli.** W Rzymie zmarł w ubiegłym tygodniu nagle, w skutek sercowej choroby, kardynał August margrabia Theodoli, urodzony w Rzymie w 1819 r. ze starodawnych patrycyuszów, a kreowany przez Leona XIII w 1886 kardynałem-dyakonem tytułu N. Panny Maryi *della Scala*. Był to człowiek bogobojny i zacny, a do rozwinięcia jego sercowej choroby przyczyniły się familijne zmartwienia, albowiem rodzina jego, bardzo przytem majętna, zrujnowała się zupełnie, tak, jak książęta Borghese, Sciarra-Collona, Gabrielli i tyln innych panów rzymskich, w skutek szału spekulacyi, który ogarnął rzymską arystokracyę z nastaniem wolności, do jakiej nie była przyzwyczajona, mając przedtem majoraty i nie mogąc kroku uczynić bez pozwolenia papieskiego rządu. Zwłoki kardynała Theodoliego z pałacu Massimo, w którym mieszkał, przeniesiono do kościoła św. Eustachego, gdzie odprawiono nabożeństwo żałobne w obecności dostojników watykańskich i całej arystokracyi rzymskiej, a następnie złożono na cmentarzu Campo Vacano.

— **W Rzymie** zmarła panna Jadwiga Kiniewiczówna w 65 roku życia. Rodzina Kiniewiczów, żyjąca w sferze wyłącznie klerykalnej, odznaczyła się tem, iż kiedy wojska włoskie weszły do Rzymu w r. 1870, sama jedna wywiesiła papieską żółto-białą chorągiew wśród kroci trójkolorowych chorągwi zewsząd powiewających, aż ją ulicznicy podpalili świeczką zatkniętą na trzcinie. Wypadek ten nabrał w Rzymie wielkiego rozgłosu, jako jedyny wówczas reakcyjny objaw.

— **Sensacyjne samobójstwo**. W niedzielę po południu odebrał sobie życie w Paryżu, w jednym z tamtejszych hotelów, znany w całym świecie handlarz dyamentów, Juliusz Loevy, wystrzałem z rewolweru. Samobójca pozostawił 4 miliony.... długów. Loevy kupował dyamenty na kredyt i sprzedawał je niżej wartości, skutkiem czego sam wywoływał *baissę* na rynku dyamentów. Nie wiedzą, gdzie mógł podziać tak wielkie sumy, gdyż żył bardzo skromnie. Loevy pochodził podobno z Szegedynu.

— **Krzepki starzec.** *Petersb. List.* donosi, iż do Petersburga przybył odwiedzić prawnuka włościanin Smolin, liczący 102 lat. Pochodzi z gub. archangielskiej, a pomimo tak zgrzybiałego wieku, zachował doskonały wzrok i czerstwość. Smolin nigdy w życiu nie chorował. Miał 19 synów, z których 15 żyje. Od nich sędziwy patryarcha doczekał się 30 wnuków i wnuczek, i 10 prawnuczek i prawnuków. Żona Smolina, młodsza od niego tylko o 5 lat, zmarła przed 3 laty.

— **Żydowscy oficerowie**. Z powodu pojedynku margrabiego Morèsa z kapitanem Mayerem, *Köln. Ztg.* podaje kilka danych, co do oficerów żydowskich w armii francuskiej. Podług tej statystyki cyfra żydowskich oficerów czynnych wynosi około 500, a w tej liczbie figuruje 77 Levich, 38 Dreyfussów, 17 Weillów, 15 Salomonów i 5 Abrahamów. Na wyższych stanowiskach znajdują się: generał dywizyi Hinstein, komendant miasta Verdun i pułkownicy, przeważnie w artyleryi służący. Kilka lat temu cyfra generałów żydowskich była o wiele większa, lecz znaczna część w skutek dojścia do najwyższego prawem przepisanego wieku, przeszła od niedawna do rezerwy. Z liczby tej pozostają jeszcze przy życiu generałowie dywizyj: Lambert, Levi, Seé, oraz brygadyerowie: Brisac i Abraham. Do rezerwy należy przeszło 500 oficerów żydowskich. W Akademii wojskowej w St.-Cyr, znajduje się obecnie 15 żydowskich uczniów.

— **Mińsk litewski**, staje się jednem z najpiękniejszych i najporządniej utrzymywanych miast litewskich, dzięki energii i niezwykłej gorliwości swego prezydenta („gołowa“) hr. Czapskiego. Miasto posiada już linię kolei konnej; w tych dniach nie tylko zapadła uchwała zaprowadzenia oświetlenia elektrycznego w mieście, ale zawarto już i podpisano odnośny układ z bardzo poważną firmą. Ruch finansowy ożywił się tam niezmiernie w skutek otwarcia filii banku petersbursko-azowskiego, która przez swą rzetelność i zniżenie stopy procentowej odrazu pozyskała sympatye mińskiego świata handlowego.

— **Opale** zaczynają od pewnego czasu wchodzić ponownie w modę. Główne kopalnie tych drogich kamieni znajdują się w górach Eperies w Węgrzech, a zwłaszcza pod Cservenicza. Kopalnie te wydzierżawione są rządowi. Opale, zazwyczaj nie są duże; kamień wielkości orzecha laskowego jest już rzadkim i bardzo drogim. Największy opal, mający sześć centymetrów długości, znajdnje się w Wiedniu. Opale mniejszej wartości, gorszego gatunku, wydobywane są w Guatemali i Australi połndniowej.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze letnim dziś, w piątek, przedstawienia nie będzie. Jutro, w sobotę „Dom otwarty“, komedya w 3 aktach Michała Bałuckiego. W niedzielę po raz trzeci „Człowiek o stu głowach“, krotochwila w 3 aktach.

Bolesław Ładnowski, znany naszej publiczności artysta dramatyczny, obchodził w dniu 2 b. m. w Warszawie jubileusz 30-letniej pracy swej w zawodzie scenicznym. Ładnowski urodzony w Płocku, w grudniu 1842 r., kończył szkoły we Lwowie i Krakowie. Pierwiastkowo kształcił się na technika, później jednak zmienił kierunek i poświęcił się scenie. W lipcu 1862 wystąpił po raz pierwszy w Warszawie w teatrze Rozmaitości w „Ślubach panieńskich“ w roli Albina. Nie doznawszy należytego poparcia, wyjechał do Poznania, gdzie rozpoczął działalność artystyczną przez wprowadzenie pierwszorzędnych kreacyj szekspirowskich, jako to: Romea, Otella, Ryszarda III, Macbetha i Hamleta. W r. 1872 zaangażowany został do Lwowa na artystycznego kierownika dramatu i komedyi. W ciągu 9 lat pobytu swego we Lwowie, ożywił repertoar wprowadzeniem dramatów: Słowackiego, Szekspira, Schillera, Goethego. W roku 1879 występował gościnnie w Warszawie w „Hamlecie“, „Otellu“, „Romeo i Julii“, „Królu Learze“, „Przed ślubem“ i wzbudził ogólne zajęcie grą, pełną subtelności i wysoce artystycznego smaku. W r. 1881 zaliczony został do składu artystów sceny warszawskiej, a po śmierci ś. p. Tatarkiewicza, objął reżyseryę dramatu i komedyi.

Gounod. Donoszą z Paryża, że stan zdrowia słynnego kompozytora „Fausta“ budzi poważne obawy. Gounod liczy teraz 74 rok życia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

W krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach odbędzie się dnia 10 lipca b. r. o godzinie 3 po południu walne zgromadzenie lwowskiego oddziału Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, przyczem odbędzie się próba żniwiarki z przyrządem do wiązania zboża firmy Massey et Harris w Brandfort, jakoteż nowego uniwersalnego siewnika Fr. Melichara. Sądzimy, że próby tych nowych i mało u nas znanych machin, zainteresują nietylko ogół rolników, ale także fabrykantów i przemysłowców i że zjazd w Dublanach będzie liczny.

Nowy projekt kolei lokalnej w Galicyi. *Fremdenblatt* donosi, że dyrektor dóbr hr. Potockiego, Siegler, przedłożył Ministerstwu handlu genialny projekt połączenia kolejowego ze stacyi Trzebini przez Wadowice i Skawce, które ma na celu odpowiedniejszą eksploatacyę kopalni węgla pod Trzebinią i Jaworzykiem.

Pocztowe kasy oszczędności. W czerwcu b. r. złożono ogółem na pocztowe książki oszczędności 1,913 419 złr., wycofano zaś 1,646.271 zł., w obrocie czekowym złożono 87,045 045 zł., wycofano 87,518.018 zł. W Galicyi złożono na książki oszczędności 125.264 zł., wycofano 110.441 zł. w obrocie czekowym złożono 3,031.424 zł., wycofano 784.419 zł. Ogółem w czerwcu złożono w Galicyi 3,156.688 zł., wycofano zaś 894.860 zł.

Targ zbożowy.

Lwów, 8 lipca: pszenica 8·75 do 9·25, żyto 8·— do 8·25, jęczmień 6·— do 7·—, owies 6·75 do 7.30, rzepak nowy 9·60 do 10·20, groch 6·50 do 8·50, wyka 4·50 do 5·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka 9·50 do 10·25, koniczyna czerwona 40·— do 55·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·75 do 6·10, chmiel nowy za 60 kilg. 55·— do 60·—, spirytus 15·25 do 15·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 13·— do 13·50.

Usposobienie słabe.

OSTATNIA POCZTA

Według dotychczasowych dyspozycyj Najj. Pani zabawi w Karlsbadzie do 15 b. m., poczem wyjedzie do Ischl.

Posiedzenie Koła polskiego zostało zwołane na niedzielę d. 18 b. m. Na niem mają być zamianowani mowcy dla rozpraw nad przedłożeniami walutowemi, które rozpoczną się w poniedziałek, równocześnie w Izbie austryackiej i węgierskiej. Rozprawy w Izbie austryackiej zajmą niezawodnie około dwunastu posiedzeń. Nie ma żadnej wątpliwości, że przedłożenia, pomimo dość silnej opozycyi zostaną uchwalone.

W kołach parlamentarnych przypuszczają na pewno, iż prezes gabinetu hr. Taaffe, który wyjechał do Ellischau, powróci do Wiednia jeszcze w ciągu obrad walutowych.

O mandat poselski po zmarłym dr. Herbście, w pierwszej dzielnicy miasta Wiednia, ubiega się trzech kandydatów, mianowicie: dr. Auspitzer, generalny dyrektor wystawy muzyczno-teatralnej, radca miejski Noske i znany przywódca demokratów, dr. Kronawetter.

Słychać, że cesarz Wilhelm przyspieszy swój powrót z Norwegii, i już dnia 26 b. m. wróci do Wilhelmshaven.

Rhein. Westf. Ztg. donosi: Zaniechanie ogłaszania dalszych aktów przeciw księciu Bismarckowi nastąpiło, jak zapewniają z najlepszego źródła, w skutek wyraźnego nakazu cesarza Wilhelma. O prawdziwości tego doniesienia powątpiewają jednak w Berlinie.

Pod napisem: „Koniec zewnętrznej polityki ks. Bismarcka“, pojawiła się bezimienna broszura, z całą surowością krytykująca dyplomatyczną działalność ks. Bismarcka, jako łańcuch błędów i półśrodków. Polityka ta skończyła się wielkiem fiaskiem, które ks. Bismarck zamaskować usiłuje, zwalając na kanclerza Caprivi'ego odpowiedzialność za wiele własnych błędów. Autor zarzuca między innemi ks. Bismarckowi, że Francuzów nie potrafił uczynić nieszkodliwymi, a Rossyan pragnął uspić i zaspokoić samemi tylko frazesami. Na ks. Bismarcku cięży wina niebezpiecznego zbliżenia się pomiędzy Rossyą i Francyą, za co obecnie czyni odpowiedzialnym swego następcę, a teraz pragnie sytuacyę, w jaką sam popadł nieprzezornie, naprawić w ten sposób, iż chce jedynego szczerego przyjaciela Niemców, Austro-Węgry poświęcić dla iluzorycznej przyjaźni caratu.

Berl. Tageblatt wyszydza obawy tych dzienników, które wskazując na Austryę, przestrzegają pruskich mężów stanu, aby nie podawali palca Polakom, którzy umieją szybko i silnie całą uchwycić rękę. Towarzyszący ministrowi Bossemu w podróży w Poznańskie radca Vater, jest synem pastora protestanckiego z Poznańskiego, który doskonale zna tę prowincyę i oświeci jak należy ministra. Zresztą i techniczne okoliczności nie dopuszczają żadnej zmiany zasadniczej w szkołach.

Wzburzenie w Niemczech, z powodu nielojalnego zachowania się Francyi w sprawie wystawy międzynarodowej trwa ciągle. Dzienniki domagają się zwołania parlamentu na nadzwyczajną sesyę; skoro bowiem parlament wyznaczy odpowiednią sumę na berlińską wystawę powszechną, to państwa Rzeszy i państwa zagraniczne z pewnością obeszlą tę wystawę.

Monachijska *Allg. Ztg.* donosi: Zgromadzenie przemysłowców w Monachium oświadczyło się jednomyślnie za urządzeniem międzynarodowej wystawy w Berlinie w r. 1898, bez względu na Francuzów. Zgromadzenie uchwaliło przytem rezolucyę, w której powiedziano, iż zaniechanie tej myśli sprawiłoby w Niemczech południowych bardzo złe wrażenie.

Praw. Wiestnik ogłasza nową ustawę o przemyśle górniczym w Królestwie Polskiem.

Od zarządów dróg żelaznych w Królestwie, zażądano szczegółowych danych o pobieranych pensyach i dodatkach przez urzędników Polaków, których zakwalifikowano do translokacyi na koleje w cesarstwie. Wyznaczono już tam kilkanaście posad, a mianowicie na liniach łozowsko-sewastopolskiej, tambowskiej, rjasko-wiazemskiej i innych. Przenosiny nastąpią w ciągu dwóch miesięcy.

Około 15 b. m. sąd wojenny w Radomiu rozstrzygać będzie sprawę o uwolnienie od służby wojskowej drogą nielegalną 357 żołnierzy i nowozaciężnych.

Pol. Corr. dowiaduje się, iż car przepędzi lato częścią w Peterhofie, częścią w obozie w Krasnoje Seło.

Do *Köln. Ztg.* donoszą z Petersburga, że o stanie zdrowia Wiszniegradzkiego obiegają bardzo niepomyślne wiadomości. Podobno nie ma mowy o jego powrocie do urzędowania.

Ze wszystkich gubernij, dotkniętych zeszłorocznym nieurodzajem, dochodzą wiadomości o silnem grasowaniu szkorbutu.

Z Astrachanu i Saratowa donoszą o nowych zapadnięciach na cholerę. W Baku w d. 2-gim lipca było w szpitalu chorych 137 osób; po za obrębem szpitala zmarło 60. W Tyflisie w d. 2-gim lipca zachorowały 3 osoby.

Pod przewodnictwem ministra spraw wewnętrznych, z udziałem ministra wojny i zarządzających ministeryami: spraw zagranicznych i skarbu, odbyła się narada, celem obmyślenia środków przeciw cholerze. Wedle pogłosek, nie jest przewidywane zarządzenie środków, utrudniających przyjazd na jarmark niżno-nowogrodzki.

Urzędownie telegrafują z Petersburga: W Astrachanie wybuchły rozruchy robotników, którzy z obawy epidemii cholerycznej przestali pracować, a nie chcieli poddać się kwarantanie. W skutek tego przyszło do starcia z wojskiem i rozlewu krwi.

Paryski *Eclair* ogłasza rozmowę z byłym prezesem gabinetu włoskiego Rudinim. Ten oświadczył, że przygotowana jeszcze przez niego podróż króla Humberta do Niemiec, była aktem grzeczności. Mówiąc o ewentualności wojny, powiedział Rudini, że szaleńcem byłby włoski mąż stanu, któryby chciał wywoływać jakibądź zatarg. Włochy chcą i potrzebują pokoju, aby mogły naprawić swoje błędy finansowe. Francuski rząd zresztą zna dobrze pokojowe usposobienie Włoch.

Wedle tego, co piszą z kół watykańskich do *Polit. Corr.*, poseł pruski przy Watykanie, Schlözer, nie otrzymał dotychczas pisma odwołującego go z zajmowanego stanowiska; sądzą jednak, że nastąpi to już w najbliższych dniach. Prośbę o dymisyę motywował Schlözer wiekiem; liczy on przeszło 70 lat. Schlözer wyjedzie z Rzymu na kuracyę do Szwajcaryi. Rząd pruski dotąd nie zakomunikował Watykanowi swych zamiarów co do osoby nowego posła.

W procesie, toczącym się w Cleve przeciw izraelicie Buschhoffowi, oskarżonemu o rytualne morderstwo, zeznał burmistrz z Xanten, iż świadek Junkermann powiedział mu na drugi dzień po dokonaniu morderstwa, że popełnił je Buschhoff, ponieważ żydzi potrzebują do obrządków krwi chrześciańskiej. Junkermann zaprzecza temu. Burmistrz dodał, że Junkermann i inni świadkowie dowodowi są antisemitami. Ogrodniczek i pewien dziesięcioletni chłopiec zeznają, że w dzień św. Piotra i Pawła z. r. widzieli zamordowanego chłopca, wchodzącego do mieszkania Buschhoffa.

Do dnia wczorajszego rano wybrano do angielskiej Izby gmin: 143 konserwatywnych, 19 unionittów, 97 stronników Gladstone'a i 4 antiparnelistów. Konserwatywni zyskali 10, unioniści 4, partya Gladstone'a 29 mandatów. Wśród wybranych znajdują się: lord skarbu Balfour, generalny poczmistrz Fergusson, Chamberlain starszy, adwokat Russel, generalny prokurator Clarke. W okręgu Battersea wyszedł robotnik Burns, w Finsburg wybrany irlandzki kandydat. Jeden z przywódców irlandzkiego stronnictwa narodowego, Sexton, pobity został w Belfast przez Arnolda Forstera.

Wedle *Timesa*, położenie w Afganistanie jest bardzo krytyczne. Emir przez swoje nietaktowne postępowanie z protegowanemi przez Anglię szczepami, wywołał sytuacyę tak groźną, jaka nie istniała tam od dawna.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 lipca. W toku wczorajszego posiedzenia Izby poselskiej, deputowany Gomperz i towarzysze interpelowali Pana Ministra handlu, czy ma wiadomość, iż w najbliższym czasie rozpocząć się mają rokowania o traktat handlowy między Niemcami a Rumunią, i czy poczynił kroki, aby zapewnić Austro-Węgrom równe z Niemcami korzyści przy dowozie do Rumunii.

W dalszym ciągu obrad nad projektem ustawy o zarazie bydlęcej, podnosi deputowany Wiedersperger korzyści przedłożenia rządowego, mianowicie obowiązek Państwa do wypłacania odszkodowań za zabite zwierzęta.

Szef sekcyjny Erb oświadcza imieniem Rządu, że rząd węgierski przygotowuje analogiczny projekt ustawy, a z pewnością już teraz wniesie przedłożenie, które będzie odpowiadało warunkom konwencyi weterynarskiej z Niemcami. Różnica pomiędzy przedłożeniem obecnem a projektem węgierskim polegać będzie prawdopodobnie na tem, iż rząd węgierski z trudnością zdecydowałby się, ze względu na stosunki ekonomiczne i finansowe Państwa, na poddanie wielkich ilości bydła, nagromadzonego w stajniach opasowych, takiemu nadzorowi, aby nawet podejrzane zwierzęta były zabijane. Przez przyjęcie przedłożonej ustawy wyprzedzi Austrya wszystkie państwa europejskie. (*Oklaski*).

Izba przyjęła projekt z kilkoma zmianami, zaakceptowanemi przez Rząd. Brenner w imieniu lewicy oświadczył, że stronnictwo to głosuje za projektem i dodał, że dzień dzisiejszy przez przyjęcie projektu, zapisze się złotemi głoskami w historyi austryackiego rolnictwa.

Reprezentant Rządu Erb, oświadczył, że liczba weterynarzy powiatowych będzie powiększona o 48, tak, iż na przyszłość każdy powiat polityczny posiadać będzie osobnego weterynarza.

Izba przyjęła następnie nowelę do ustawy o kasach brackich.

Wiedeń, 8 lipca. (*Tel. pryw.*) Pod przewodnictwem Augusta hr. Łosia odbył się wczoraj wieczorem w hotelu de France bankiet pożegnalny dla ks. Antoniego Krechowieckiego. Bankiet urządzony został staraniem inteligencyi i najwybitniejszych osób tutejszej kolonii polskiej. Wzięło w nim udział także kilka pań. Krótki, lecz nader serdeczny toast pożegnalny wzniósł hr. Łoś. Ks. Krechowiecki odpowiedział głęboko wzruszony. Artysta malarz T. Rybkowski wręczył ks. Krechowieckiemu karton akwarelowy z widokiem kościoła św. Ruperta i wierszem pożegnalnym układu artysty. Wiersz ten podpisali wszyscy na bankiecie obecni.

Wiedeń, 8 lipca. Austryackie Ministerstwo handlu zarządziło siedmiodniową obserwacyę statków i podróżnych, przybywających z portów rossyjskich morza Czarnego, Azowskiego, tudzież z portów tureckich morza Czarnego.

Berlin, 8 lipca. *Köln. Ztg.* donosi z Petersburga, że zdarzyły się tam dwa podejrzane wypadki choroby. Panuje jednak mniemanie że są to objawy t. zw. *cholera nostras*.

Według wiarogodnych wiadomości, pojawiła się cholera azyatycka wzdłuż wybrzeży całej Wołgi.

Rzym, 8 lipca. Król mianował deputowanego Bernardino Grimaldi ministrem skarbu.

Sofia, 8 lipca. W procesie o zamordowanie Bełczewa rozpoczęło się wczoraj przesłuchanie świadków. Zeznania Nejkowa ze Śliwna były w wysokim stopniu kompromitujące dla Milarowa, który wyraził się był przed świadkiem, że zamorduje Stambułowa i całą jego rodzinę, a gdyby i to nie doprowadziło do zmiany systemu, to zamorduje i księcia.

Paryż, 8 lipca. Generał Henrion Berthier, mieszkający w Neuilly nad Sekwaną, zapadł wczoraj nagle, zajęty pracą w swym gabinecie, na chorobę podobną do cholery.

Paryż, 8 lipca. Izba przyjęła 241 głosami przeciw 233, poprawkę, zwalczaną przez ministra skarbu, która obniża podatek od drzwi i od okien o 10 milionów franków.

Paryż, 8 lipca. *Matin* ogłasza dosłowny tekst noty, wręczonej przez Waddingtona Salisbury'emu. Nota, wskazując na niebezpieczeństwo zamieszek religijnych, wyraża nadzieję, że anglikańscy misyonarze zostaną z Algieru odwołani, ażeby Francyi oszczędzić konieczności wydalenia ich przymusowego.

Petersburg, 8 lipca. W tutejszych kołach politycznych spodziewają się, że skoro tylko car powróci do Petersburga, nastąpi dymisya mininistra spraw wewnętrznych.

Petersburg, 8 lipca. (*Tel. pryw.*) W Astrachanie wybuchła pomiędzy ludnością panika, w skutek szerzącej się tam cholery.

Petersburg, 8 lipca. W Carycynie, gdzie dotychczas nie było cholery, zdarzyło się wczoraj 15 wypadków tej choroby; w Elizabetpolu 2 wypadki.

W Astrachanie, z powodu zaburzeń ulicznych, ogłoszono takzwany „mały“ stan oblężenia.

Z innych okolic, nawiedzonych zarazą, doniesienia brzmią jednakowo.

Wielki jarmark w Niżnym Nowogrodzie, otwarty zostanie, jak corocznie, d. 27 b. m.

Petersburg, 8 lipca. Zaburzenia w Astrachanie przybierają coraz groźniejsze rozmiary. Z Saratowa wysłano tam wojsko, gdyż miejscowa załoga okazała się niedostateczną do przywrócenia porządku.

Ateny, 8 lipca. W Izbie poselskiej prezes gabinetu Trikupis przedkładając budżet, rozwinął program finansowy rządu i wniósł skreślenie rozmaitych pozycyj budżetu w ogólnej sumie 7 milionów drachm.

Londyn, 8 lipca. (*Tel. pryw.*) Na którąkolwiek stronę wypadnie zwycięstwo przy wyborach, większość będzie w każdym razie bardzo mała. Wyborcy wiejscy dziś rozstrzygną sytuacyę. *Pall Mall Gazzette* sądzi, że Gladstone zwycięży.

Londyn, 8 lipca. Doniesienie jednego z dzienników tutejszych, jakoby w Anglii zdarzyły się trzy wypadki cholery, zawleczonej tu jakoby przez okręty, okazało się z gruntu nieprawdziwem.

Londyn, 8 lipca. Dotychczas wybrano: 144 konserwatystów, 19 unionistów, 116 gladstonistów, 1 parnelittę, 10 antiparnelittów. Konserwatywni zyskali 11 mandatów, a gladstoniści 34.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8go lipca 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcye kredytowe 314·62, Alp. Tow. górnicze 65·90, Węgierskie akcye kredytowe 358·—, Akcye anglo-austryackie 152·25, Akcye banku Union 242·75, Akcye kolei Karola Ludwika 214·50, Akcye kolei Północnej 280·50, Akcye kolei Południowej 99·25, Losy tureckie 41·25, Akcye kolei państwowej 302·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·—, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·25, Wiedeńskie losy komunalne 157·—, Akcye tytoniowe 178·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75, Akcye kolei Elbetal 236·—, Akcye banku dla krajów koronnych 219·20, 4-proc. węgierska renta złota 110·20, Akcye banku związkowego 114·—, Rubel papierowy 1·18·50, Węgierska renta papierowa 100·45. Usposobienie lepsze.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa

dni 8 lipca 1892.

Hotel Zorza.

Pp. J. Brocklowa z Kijowa, A. hr. Dzieduszycka z Izydorówki, A. Bobrownicki z Malawy, Wł. Bobrownicki Hruszowa, T. Sołdraczyński z Kołowie, Z. Obertyński z Cieląża, E. Bredt z Ottynii, R. Bredt z Kolonii, J. Wunderbaldinger i A. Löw z Wiednia.

Hotel Imperial.

Pp. F. Laski z Mełna, R. Kordasiewicz z Uhnowa, F. Rożański z Babuchowa, J. Mieczkowski z Terpiłowek, F. Czerniakowski z Suchowic, A Misięgiewicz z Wołynia.

Hotel Francuski.

Pp K. hr. Drohojowski z Tułkowic, M. hr. Tarnowska z Wołynia, J. hr. Tarnowska z Krol. polskiego, T. Serwatowski Bnuciowa, W. Górska z Dąbrowy, K Ujejska ze Strzelisk, J. Herain z Pragi, E. Langhaus z Wrocławia, R. Zinkler z Haloweru, F. Weil i A. Weil z Strassburga.

Hotel Centralny.

Pp. A. Strzeluk ze Sokala, St. Rajko z Astracham (Rossya), St Łomnicki z Waręża, J. Fischer z Wiednia W. Stadnicki z Horodenki M. Tomaszewska z Charłanowic.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	**5·26**	11·01	**7·56**	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	**7·36**

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Wystawy i Muzea.

Muzeum im Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10 - 11 przed południem, we środy i soboty od g. 11 - 3. Wstęp wolny

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południem. wstęp wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 8 lipca 1892.

(bez kupona bieżącego.)

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	242	—	245	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	211	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. 4½pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. 4½pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis	96	80	97	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat	95	10	95	80
4½ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60	—	62	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w.a.	53	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	60	105	30
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100	50	101	20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	50	24	50
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleondor	9	46	9	56
Półimperyał	9	65	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	21	1	31
„ „ papierowy	1	17.—	1	19 —
100 marek niemieckich	58	35	58.	95

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 lipca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.30	95.50
luty-sierpień	95.25	95.45
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95 10	95.30
kwiecień-październik	95.10	95.30
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.—	141.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.—	141.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	151.40	152.20
„ „ 1864 po 100 złr.	182.50	183.50
„ „ 1864 po 50 złr.	182.50	183.50
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151 20	152.20
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	112.90	113.10
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.70	100.90
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.20
Galicyi	104.45	105.45
Niższej Austryi	109.50	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.20	95.20
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	153.—	153.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	315.50	316.—
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	633.—	643.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	324.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	219.90	220.50
Bank austro-węgierski a 600 zł.	994.—	998.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91.50	92.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	344.—	347.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2815 —	2825.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.50	214.90
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.—	244.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	302.10	302 60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	99 20	99.80
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	198.75	199.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.50	112.20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.50	102.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.50
Banku krajowego 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	102.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.—	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.—	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.40	100.40
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.50	100.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.70
z r. 1884	93.75	94.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103.25	104 25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.—	189.50
Clarego po 40 zł. m. k.	55.—	56.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	123.—	126.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23 90
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	23 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	55 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	17 90
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.10	12 30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.75	24 75
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	63 80
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.25	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.50	40 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	64 50	65 75
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.60	120.—
Paryż za 100 fr.	47.52.5	47.57.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.68 —	5.70.—
„ pełnej wagi	5.67.—	5.69 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51·—	9.52·—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3105 (3972 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano, dnia 13 lipca 1892 za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności wyk. hip. l. 95 gminy kat. Łahodów objęta, Iwana Huć własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto 200 zł. zpn.

Cena wywołania 340 złr.

Wadyum 34 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Kuratorem dla wierzycieli hip. ustanowiono pana Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy
Gliniany, dnia 29 kwietnia 1892.

L. 15967 (3937 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 500 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Anny Zimmermann w tymże sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 158 gm. kat. Ostrów Borek objętej dłużników Jędrzeja i Katarzyny Gałków własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 4 sierpnia i 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ferdynand Maiss w Bochni.

Wadyum 135 zł. wa.
Bochnia, 7 marca 1892.

L. 2179 (3976 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi przeciw Pawłowi Ostachowiczowi i rel. Karolowi, Helenie, Bronisławie i Włodzimierzowi Ostachowiczom o 1000 złr. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 14 lipca 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 sierpnia 1892 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod ck. 201 w Podhajcach położonej wyk. hip. 1479 i 1480 ks. gr. gminy katastralnej Podhajce objęta.

Cena szacunkowa oraz wywołania 2200 złr. i 800 złr.

Wadyum 220 złr. i 80 złr.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w sądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator w osobie pana adwokata dra Rotha.

C. k. Sąd powiatowy
Podhajce, 22 marca 1892.

L. 12634 (3176 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach zawiadamia, że celem wydobycia kwoty 56 zł. na rzecz Salamona Katza przeprowadzoną będzie egzekucyjna publiczna licytacya realności wyk. hip. l 140 ks. gr. gminy Bilka dłużnika Konstatego Sydona 2 im. Mokrzyckiego własnej tudzież realności Iwana Sikorskiego wyk. hip. l. 175 tej samej księgi grunt. objętej na dniu 8 sierpnia 1892 i na dniu 12 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że realności te przy pierwszym terminie tylko powyżej lub za cenę szacunkową na drugim terminie zaś i poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Cena wywołania realności wyk. hip. l. 140 objętej wynosi 1641 zł. aw., a realności wyk. hip. l. 175 objętej 1530 zł. aw.

Wadyum jest 10 prc. ceny szacunkowej jako ceny wywołania ustanowione.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora p Aleksandra Zaleskiego.

Przemyślany, 15 grudnia 1891.

L. 6984 (3869 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Blimy Friedmann dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 154 zł. wa. zpn. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Todrusa Kugelmasa Judy i Leiby Schönfelda w Kołomyi położonej, wykazem hip. l 377 III dz. objętej, w dwóch na dzień 9 sierpnia i 13 września 1892 każdym razem na godzinę 10 przed południem w biurze 5 wyznaczonych terminach, ze pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 589 zł. 10 ct. wa., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną; że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 58 zł. 91 ct. wa. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczone nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Dębickiego został ustanowionym; wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzane.

Kałomyja, 11 czerwca 1892.

L. 3674 (3422 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 12 zł. 60 ct. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego funduszu krajowego w tutejszym Sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya 1) 4/8 posiadłości lwh 301 gm. Rudki objętej dłużniczki Antoniny z Szustaczyńskich 1o Nowakowicz 2o Musiejowskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 10 sierpnia 1892 i dnia 14 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla tej realności kwotę 300 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Żyborski w Rudkach.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Rudki, dnia 25 maja 1892.

L. 3474 (3917 2—3)

W sprawie egzekucyjnej powiat. kasy oszczędności w Wieliczce przeciw Honoracie Chachlowskiej o 150 zł. odbędzie się w tut. sądzie licytacya w dwóch terminach, to jest dnia 8 sierpnia i 5 września 1892, zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 80 i wydzielonych z tej realności ciał lwh. 225 i 226 w Piaskach wielkich położonych.

Cena szacunkowa wynosi 313 zł. 13 ct.

Wadyum 32 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Peiper.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, dnia 5 maja 1892.

L. 4232 (3916 2—3)

Dnia 9 sierpnia i 13 września 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 222 b. w Brzesku wyk. hip. 370 ks. gr. gminy Brzesko objętej, oraz realności lwh. 153 ks. gr. gm Okocim objętej, nieobjętej masy spadkowej Stanisława Maderskiego oraz Agaty Maderskiej własnych, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku, celem zaspokojenia sumy 300 zł. zpn.

Cena wywołania 100 zł., a względnie 419 zł. 6¼ ct. wa.

Wadyum 10 zł., a względnie 41 zł. 90 ct. wa.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 25 maja 1892.

L. 757 (3947 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia grzywny propinacyjnej, przez Abę Scherzera ck. dyrekcyi funduszu propinacyjnego dłużnej w kwocie 10 zł. wa. zpn., odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności w Ostrowczyku położonej, wyk. hip. l. 10 tejże gminy objętej, Aby Scherzera własnej, dnia 21 lipca i 11 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem nadmienieniem, że na pierwszym terminie powyższa realność tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 220 zł.

Wadyum 22 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Trembowla, 20 marca 1892.

L. 6059 (3943 2—3)

Dnia 1 sierpnia i 12 września 1892 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności Klemensa Bartoszka i Jana Bartoszka Nk. 49 w Maruszynie, objętej wyk. hip. l. 260, na 682 zł. oszacowanej, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Nowymtargu w kwocie 70 zł. zpn.

Cena wywołania 682 zł.

Wadyum 68 zł. 20 ct.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Marcin Kozłecki, adwokat w Nowymtargu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg, dnia30 maja 1892.

L. 3333 (3942 2—3)

W dniach 2go i 29 sierpnia 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w celu przymusowego ściągnięcia na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemsk. w likwidacyi 11 rat po 12 zł. 50 ct. wa. przymusowa publiczna sprzedaż całej realności wykazem hip. 81 i połowy realności wykazem hip. 82 ks. grunt. gm. katast. Niżankowice objętych, Jana Czerwińskiego własnych, pod następującemi warunkami:

Cena wywołania pierwszej realności wynosi 350 zł., a cena wywołania drugiej realności wynosi 150 zł

Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywołania.

Na pierwszym terminie zostaną te realności tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania sprzedane.

Bliższe warunki, w miarę których licytacya się odbędzie, przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych zastawnych wierzycieli ustanowiono Adolfa Medweckiego z Niżankowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Niżankowice, 16 maja 1892.

L. 2953 (3931 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Leiba Monderera w kwocie 45 zł. zpn., przeprowadzi ck. sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądowem egzekucyjną licytacyę realności w Zabłędzy lwh. 54 objętej, dawniej śp. Piotra Piorkowskiego, a obecnie jako to Honoraty Grajewskiej w 2/8 częściach, Wojciecha Piorkowskiego w 2/8 częściach, Józefa Dobrzańskiego w 2/8 częściach i Jana Piorkowskiego w 1/8 części i Józefy Piorkowskiej w 1/8 części własnej, w dniach 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania wynosi kwotę 1000 zł. w. a.

Wadyum 100 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej.

Kuratorem dla wierzycieli późniejszych lub niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Piotr Piorkowski z Zabłędzy.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Tuchów, dnia 20 maja 1892.

L. 35059 OBWIESZCZENIE. (3926 3—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w Zaleszczyckim okręgu budowniczym w latach 1893, 1894 i 1895 odbędzie się dnia 18 lipca 1892 w c. k. Starostwie w Zaleszczykach rozprawa ofertowa.

Dostawa na rok 1893 wynosi:

a) dla traktu Podolskiego
3865 m³ szutru w kwocie fiskalnej 13039 złr. 72½ ct.

b) dla traktu Pokuckiego
2934 m³ szutru w kwocie fiskalnej 7068 złr „

Razem 6799 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 20107 złr. 72½ ct.

Bliższe warunki, tyczące się tego przedsiębiorstwa, jako też wykaz kamieniołomów i przestrzeni, na które z pierwszych szuter dostarczonym być ma, oraz wykaz ilości tegoż przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe, podane być mają oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i 5 proc. wadyum z wymienieniem cen zaofiarowanych nietylko cyframi, ale także i literami za meter sześcienny z poszczególnych łomów.

Zastrzega się najwyraźniej, że dostawa w ten sposób winna być przeprowadzoną, iżby do końca stycznia 6/10 części szutru w każdym kilometrze w szczególności było dostarczonych, zaś do 30-o czerwca każdego roku dostawa w zupełności była ukończoną.

Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom przez ck. starostwo bezpłatnie udzielone będą i winny opiewać na pojedyncze kamieniołomy, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie tylko według poszczególnych kamieniołomów a względnie przestrzeni gościńca zaopatrywanych z jednego i tego samego łomu.

Wszelkie oferty niesporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające ja kiekolwiek dopiski, albo też nie podane w terminie. nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27 czerwca 1892.

L. 891 (3923 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 13 lipca 1892 i dnia 10 sierpnia 1892, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Sokolem położonej, wedle wyk. hip. l. 17 Jurka Kuczmanycza własnej.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł.

Kurator wierzycieli Alfons Jastrzębski z Ustrzyk.

C. k. Sąd powiatowy.

Ustrzyki, 13 lutego 1892.

L. 1952 (3924 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 11 lipca 1892 i 8 sierpnia 1892 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie powiatowym publiczna przymusowa sprzedaż realności whl. 584 ksg g. Zmigrod objętej, Jakóba M. Schönwetra względnie jego spadkobierców własnej, na zaspokojenie pretensyi Marknsa Hirscha Weinfelda w kwocie 400 złr. zpn.

Cena wywołania wynosi 1050 zł. zaś Wadyum 105 zł.

Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Zmigrod, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3218 (3930 3—3)

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku podaje do wiadomości Ignacego Mularczyka i Błażeja Knapa, że w sprawie egzekucyjnej Jana Majsterkiewicza przeciw Ignacemu Mularczykowi pto 311 złr. 99 ct. aw. zpn. odbędzie się publiczna licytacya realności wyk. hip. l. 293 i 300 ks. gr. gm. Lubla objętej w dniu 7 lipca i 4 sierpnia 1892 w Sądzie tut. o godz. 10 z rana.

Cena wywołania 425 zł.

Wadyum 43 zł.

Frysztak, dnia 3 lipca 1892

L. 2462 (3922 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ślemieniu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Weinrüba w sumie 11 zł. 50 ct. zpn. odbędzie się w dniach 3 sierpnia i 5 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem, w gmachu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 75 w Pewli Ślemieńskiej w wh. 200 w całości, w wh. 201 w połowie, w wl. 202 w 1/3 części ks. gr. gminy kat. Pewel ślemieńska, dłużnika Jana Gibasa własnej.

Cena wywołania 348 zł.

Wadyum 34 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny leżą do przejrzenia w registraturze sądowej, a w dniu licytacyi w komisyi licytacyjnej.

C. k. Sąd powiatowy

Ślemień, dnia 20 maja 1892.

L. 744 (3918 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 45 zł. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciał hip. lw. 131 i 108 ks. gr. Chorośnicy, Michała Wesołowskiego i innych własnych.

Cena szacunkowa 320 zł. 66 ct.

Wadyum 32 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 745 (3919 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 3 sierpnia i 7 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 18 zł. 75 ct. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciała hipotecznego lw. 197 księgi gruntowej Arłamowskiej Woli, Mykity Horbatego własnego.

Cena szacunkowa 129 zł.

Wadyum 12 zł. 90 ct.

Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 793 (3738 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 554 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Salomona Krauthamera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 36 gminy katastralnej Kluczów mały objętej, dłużnika Maryi Karwasieckiej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 sierpnia i dnia 9 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Onufry Andrusiak w Kluczowie małym.

Cena wywołania 2405 zł.

Wadyum 245 zł.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Peczeniżyn, 31 marca 1892.

L. 2762 (3915 3—3)

Dnia 8 sierpnia i 12 września 1892 o g. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 44 w Mokrzysce wyk. hip. 44 ks. gr. gm. Mokrzyska objętej, Fabiana Tomasika własnej, na rzecz Scheindli Tidor, celem zaspokojenia sumy 140 zł. zpn.

Cena wywołania 795 zł.

Wadyum 80 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 16 marca 1892.

L. 9479 (3788 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 100 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i Oszczędności „Wzajemna Pomoc" w Dobczycach w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 1 gm. kat. Wiśniowa objętej dłużnika Jana Cygana własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notarysz p. Bruno Rogalski.

Wadyum wynosi 14 zł. aw.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 21 marca 1892.

L. 6543 (2964 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności masy konkursowej gal. kasy zaliczkowej w kwocie 42 złr. 72 ct. zpn. odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej w Winnikach położonej, whl. 27 objętej na dniu 11 sierpnia i na dniu 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 366 zł. 50 ct.

Poręczne 37 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, dnia 15 grudnia 1891.

L. 2588 (3787 3—3)

Dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna licytacya realności pod nk. 13 w Kwapince położonej whl. 39 ks. gruntowej gminy Nierzeń objętej dłużnika Jakóba Łaszczyka własnej na pokrycie zaległych rat amortyzacyjnych z pretensyi Galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 750 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania wynosi 1800 zł.. zaś wadyum 150 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony miejscowy c. k. notaryusz p. Bruno Rogalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 3 maja 1892.

L. 7235 (3824 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej.-deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Abrahama Zieglera cessyonaryusza Abla Hochberga sumy 200 zł w. a. z pn. po strąceniu wyłączonej już kwoty 69 zł. 50 ct. licytacyą realności Tobiasza, Eliasza i Hindy Sary 2im Eichensteinów własnej wyk. hip. 63 gminy Jaryczów nowy objętej na dzień 5 sierpnia 1892 i na dzień 9 września 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 2.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zbyszewski we Lwowie.

Lwów, 26 maja 1892.

L. 4830 (3885 3—3)

Dnia 4 sierpnia i 6 września 1892 o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 198 w Brzesku wyk. hip. 198 ks. gr. gminy Brzesko objętej Gimpla Drobnera własnej na rzecz adw. dr. Faustyna Jakubowskiego, celem zaspokojenia sumy 50 zł.

Cena wywołania 3000 zł.

Wadyum 300 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, dnia 24 maja 1892.

L. 8795 (3805 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 93 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Podgórzu w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 14, 50 i 100 gm. kat. Fałkowice objętej dłużników Michała Siekierki, Józefa Żyły, Mateusza i Katarzyny Mentlów własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.

Wadyum wynosi 21 zł. wa.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 21 marca 1892.

L. 7471 (2925)

Ogłoszenie licytacyi

celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy owsa, siana i słomy na czas od 1 października 1892 do 30 września 1893.

Licytacya odbędzie się: dla okręgu prowiantowego	w dniu	w stacyi i w biórze	dla stacyi	z dotyczącą stacyą konkurencyjną	na czas od	do	dla następujących wojskowych prowiantów: dziennie Owsa po 3360 gramów (porcyj)	siana po 3400 gramów (porcyj)	siana po 4500 gramów (porcyj)	słomy na podściółkę po 1700 gramów (porcyj)	co 4 mies. słomy do sienników centnarów metrycz.	roczna ilość wynosi w przybliżeniu: owsa (metrycznych centnarów)	siana	słomy na podściółkę	słomy do sienników	Wadyum dla artykułu: owsa (złotych reńskich)	siana	słomy na podściółkę	słomy do sienników	Uwaga
Czerniowce	28 lipca 1892	Czerniowce (c. i k. prowiantury wyjskowej)	Czerniowce		1 Października 1892	30 Września 1893		200	70	350	213		3641	2177	639		450	100	50	Dostawcy są obowiązani, obok wyliczonych ilości, po cenie zakontraktowanej dostawić także nadwyżkę spowodowaną skutkiem dorocznej koncentracyi wojsk celem ćwiczeń pułkowych i z bronią mięszaną.
			Nowa Zuczka i Sadagóra	Rohozna				680	40	1000	71		9120	6222	213		1000	400	20	
			Radowce				3		3	3	11	37	49	19	33	15	8	3	3	
			Suczawa				4		4	4	11	49	66	25	33	15	8	3	3	
			Bojany					170	8	250	18		2247	1555	54		300	55	5	
Lwów	8 sierpnia 1892	Lwów	Brody	Smólno				158	18	176	70		2250	1100	250*)		300	80	20	*) Włącznie nadwyżki dla rezerwistów powołanych do ćwiczeń.
			Brzeżany	Kozowa				322	28	440	110		4450	2750	430*)		625	265	35	
			Wielkie-Mosty	Parchacz				444	25	800	60		6000	4950	180		850	385	15	
			Krechów					149	7	156	20		1950	950	60		300	50	10	
			Rohatyn					149	7	156	20		1950	950	60		300	50	10	
			Złoczów					500	50	800	150		7050	4900	630*)		1000	400	60	
			Żółkiew	Soposzyn i Macoszyn				444	25	469	60		6000	2950	180		850	235	15	
Stanisławów	1 sierpnia 1892	Stanisławów	Stanisławów					152	281	433	290		6502	2687	870		700	200	50	
			Kołomyja					72	29	101	100		1370	627	300		160	30	20	
			Tłumacz					452	23	475	53		5987	2947	159		750	200	10	
			Monasterzyska					290	18	308	42		3894	1911	126		530	140	15	
			Czortków				6		6	6	40	74	99	37	120	20	10	2	5	
Tarnopol	4 sierpnia 1892	Tarnopol	Trembowla					75	25	500	60		7305	3102	180		1000	230	30	

Oprócz powyższego quantum i oprócz ewentualnej zwyżki, która wynosi dla słomy na podściółkę 100 prc., zaś dla innych artykułów 25 prc. ma dostawca dostarczyć po cenie w kontrakcie zawartej także potrzebną ilość dla powołanych do ćwiczeń urlopników, rezerwistów, uzupełniających rezerwistów i dla obrony krajowej. Ilość dla przemarszów należy oferować podług IV. punktu warunków kontraktowych

Uwaga.

1) Do tej licytacyi przyjmowane będą tylko pisemne Oferty. Wszyscy oferenci. z wyjątkiem tych, którzy pozostając obecnie w obowiązkach kontraktowych uznanymi zostali za uzdolnionych i godnych zaufania, jakoteż tych, którzy komisyi są osobiście znani pod tymi względami, mają się wykazać świadectwami moralności i możności do wykonywania tegoż przedsiębiorstwa, a mianowicie, protokołowane firmy przez świadectwa wydane przez izbę handlową i przemysłową, zaś inni za pomocą świadectw wystawionych przez władzę polityczną. Do oferty należy załączyć otrzymane zawiadomienie na wniesioną prośbę od władzy politycznej ewentualnie od izby handlowej i przemysłowej, że świadectwa powyższe przesłane będą w drodze urzędowej do dotyczącej wojskowej prowiantury.

2) Oferty dla dotyczącej stacyi mają być przedłożone w dniu przeznaczonym do licytacyi najdalej do godziny 11 rano komisyi owej prowiantury wojskowej, w której okręgu znajduje się oferowana stacya (punkt XVII. warunków kontraktowych); następujące oferty bezwarunkowo nie będą uwzględnione, a mianowicie:

a) później lub w drodze telegraficznej nadeszłe,

b) w których zawarowanem jest zniżenie przepisanej kaucyi,

c) z krótszym jak 14dniowym terminem (Impegno),

d) wreszcie takie, w których dla pewnego przeciągu czasu różne ceny są podane. Jeżeliby w ofercie różniła się cena podana w liczbach od ceny wypisanej literami, to w tym wypadku tę ostatnią uważać się będzie za właściwą.

3) Bliższych szczegółów zasięgnąć można codziennie od godziny 9 do 12 przed południem w biurach dotyczących prowiantur wojskowych, gdzie są przygotowane do przejrzenia, specyalnie dla tych licytacyj sporządzone dwa równobrzmiące zeszyty warunków kontraktowych z datami Lwów, Czerniowce, Stanisławów i Tarnopol 15 Czerwca 1892. Takie zeszyty są także do nabycia w owych biurach po cenie 28 centów.

4) Współubiegający się o dostawę winni załączyć do swojej oferty pięcioprocentowe wadyum w gotówce lub papierach państwowych w powyżej podanej wysokości. Gminy są zupełnie zwolnione od składania wadyum i kaucyi; szczególniejszej też uwadze poleca się tak im, jako też krajowym towarzystwom gospodarczym, nie mniej producentom powyżej rozpisaną dostawę dla wojska.

5) Jeżeli oferty dla objęcia dostawy w stacyach garnizonowych nie zawierają mającego się dostarczyć maximum siana i słomy dla przemarszów, to pozostaje jako norma dotyczącej dostawy maximum zawarte w punkcie A,

a) warunków kontraktowych, rozdziału IV.

6) Dostawa ma się odbywać w dotyczących stacyach bezpośrednio upoważnionym do odbioru. Na przewóz artykułów do miejsc konkurencyjnych należy wnieść specyalną ofertę według punktu XVII. warunków kontraktowych; jeśli zaś za ten przewóz nie jest wymówione w ofercie osobne wynagrodzenie, to uważanem będzie, że cena w ofercie podana obejmuje także wynagrodzenie za przewóz. Dostawca ma przewozić słomę do sienników aż do ubikacyj wojskowych, dlatego należy w ofercie podać osobną cenę za przewiezienie jednego metrycznego cetnara, gdyż inaczej przyjętem będzie, że w oferowanej cenie jest już objęte wynagrodzenie za przewóz. Przy równych cenach podanych w ofertach za ten przewóz, ma pierwszeństwo oferent otrzymujący dostawę dotyczącego artykułu. Dzierżawcy są obowiązani mieć magazyny swoje w dotyczących stacyach i w pobliżu ubikacyj wojskowych.

7) Oferenci zrzekają się uwiadomienia władzy wojskowej dotyczącego przyjęcia ich oferty w terminie określonym w § 862 powszechnej ustawy cywilnej i w §§ 318, 319 austryackiej ustawy handlowej.

8) We wszystkich stacyach wojskowych muszą być utrzymywane rezerwowe zapasy owsa i siana w wysokości trzymiesięcznej ilości zwykłej dostawy; połowa siana ma być prasowaną. W ofercie należy jednak podać alternatywne ceny, mianowicie dla utrzymywania trzymiesięcznych i jednomiesięcznych rezerwowych zapasów. C. i k. Ministerium wojny rozstrzyga co do przyjęcia alternatywnej ceny. Zwraca się szczególniejszą uwagę na dalszą zmianę dotyczących punktów VII i VIII warunków kontraktowych.

9) Nadwyżkę dostawy słomy na podściółkę postanowioną w artykule V. warunków kontraktowych, podwyższa się z 25 proc. na 100 proc. ilości wykazanych w artykule II. na wypadek zaś niedopełnienia warunków objętych kontraktem, podwyższoną zostaje kara konwencyonalna z 10 proc. na 30 proc.

10) Zbiorowe oferty, to jest oświadczenia, w których dostawa jednego artykułu zależną jest od równoczesnej dostawy drugiego lub więcej, albo też dla kilku stacyj, są dopuszczalne jedynie dla dostawy

a) wszystkich furażnych artykułów w Radowcach, Suczawie i Czortkowie,

b) siana i słomy we wszystkich stacyach. Te zbiorowe oferty mogą być wniesione jedynie na pojedyńczą stacyę dzierżawną.

11) Każdy współubiegający się o dostawę musi wyraźnie oświadczyć w swojej ofercie, że się w zupełności poddaje warunkom zawartym w zeszytach kontraktowych z daty Lwów, Czerniowce, Stanisławów, Tarnopol 15. czerwca 1892, a sporządzonym specyalnie dla tej licytacyi.

12) Dostawa prowiantów ma się w zasadzie odbywać w następującym czasie: furaż co pięć dni, zaś słoma do sienników w styczniu, maju i wrześniu każdego roku. Przepi-

sany ten czas dla dostawy może być przedłużony do 10 lub 15 dni, jeżeli bez narażenia wojskowego skarbu na wydatki, pozwalają na to miejscowe stosunki i interes wojska.

13) Oferta na słomę do podściółki, która zawierać musi ile możności jedną czwartą część okłotów, może być wniesioną albo ogólnie na jedną cenę, albo też osobno na obydwa gatunki słomy (okłoty, mierźwa) po różnych cenach.

14) Przydzielanie dostawcom żołnierzy prowiantowych jest na razie zupełnie wykluczonem.

15) Administracya wojskowa zastrzega sobie prawo wydawania podczas trwania kontraktu ewentualnych własnych zasobów zostających do jej dyspozycyi.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1892.

Komisya zarządzająca c. i k. wojskowej prowiantury.

Stempel na 50 ct.

Formularz oferty.

Niżej podpisany oświadczam niniejszem, że wskutek ogłoszenia do liczby 1670 z daty Lwów 15 czerwca 1892 podejmuję się dostarczać dla stacyi . . . . . wraz z miejscowością konkurencyjną . . . . . . w drodze dzierżawnej na czas od 1 października 1892 do 30 września 1893:

1 porcyę owsa po 3360 gramów . . . . . po cenie . . . złr. . . ct., mówię: . . . . złotych reńskich . . centów,

1 porcyę siana po 5600 gramów we wiązkach po cenie . . złr. . . ct., mówię: . . . . . złotych reńskich . . centów,

1 porcyę słomy na podściółkę po 1700 gramów we wiązkach po cenie . . złr. . . . ct., mówię: . . . . . złotych reńskich . . centów,

1 metryczny cetnar słomy do siennikow we wiązkach po cenie . . złr. . ct., mówię: . . . . . złotych reńskich . . centów,

wraz z przewozem do stacyj konkurencyjnych, a za ofertę moją poręczam załączonem wadyum w kwocie . . złr. składającem się z . . . .

Następnie obowiązuję się w razie przekazania mi przedsiębiorstwa, wadyum moje uzupełnić do 10 proc. kaucyi najpóźniej do 14 dni po otrzymaniu urzędowego zawiadomienia, a gdybym tego nie uczynił, przekazuję władzy wojskowej prawo do uzupełnienia tegoż przez niewypłacenie mi należytości za dostawę.

Zresztą poddaję się nie tylko warunkom zawartym w ogłoszeniu, lecz także tym, które zawierają warunki kontraktowe przygotowane do rozpisanej licytacyi z daty Lwów, Czerniowce, Stanisławów, Tarnopol 15 czerwca 1892.

Stosownie do załączonej uchwały . . . . w . . przesłanem zostanie wprost c. i k. wojskowej prowianturze w . . . . . . moje świadectwo moralności i uzdolnienia

N. dnia . . . . 1892.

N. N.
zamieszkały w . . . .

Adres na kopercie:

Do
c. i k. wojskowej prowiantury
w
N. . . . .

Oferta stosownie do ogłoszenia z dnia 15. Czerwca 1892 dla mającej się odbyć licytacyi w dniu . . 1892.

L. 2118 (3789 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Jana Jasielskiego w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 476 gm. kat. Dobczyce objętej a względnie połowy tejże dłużniczki Maryanny Lejcowej własnej w dwóch terminach, a mianowicie dnia 5 sierpnia i dnia 2 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem,

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz p. Bruno Rogalski w Dobczycach.

Wadyum wynosi 23 zł. 50 ct.

Dobczyce, 17 marca 1892.

L. 7884 (3804 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 5 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 września 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 61 wedle lwh. 61 gm. Dobczyce Tomasza Kowalskiego własnej na rzecz Marcina Kosmidra pto 26 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 690 zł. 50 ct.

Wadyum 70 zł. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. sąd registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Brunona Rogalskiego ck. notaryusza w Dobczycach.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce 21 marca 1892.

L. 3353 (3757 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 42 zł. zpn. na rzecz Kasriela Seidena odbędzie się dnia 4 sierpnia i 6 września 1892 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Tkacza w Oknie położonej, wykazem hipot. l. 378 księgi grunt. dla gminy katastralnej Okno objętej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 1132 zł.

Wadyum 114 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 1 maja 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum Piotra Bednarza z Okna.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 1 czerwca 1892.

L. 510 (3559 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Mojżesza Reissa w kwocie 160 zł. wa. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 8. sierpnia i 19 września 1892 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności w Odrowążu położonej obejmającej $^1/_2$ wyk. hipot. l. 51 i 1/12 część wyk. hipot. l. 314 Rozalii Habas własnej.

Cena wywołania 151 zł. 50 ct. wa.

Wadyum 16 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adwokat dr. Kozłecki w Nowym Tagu.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, dnia 20 lutego. 1892.

L. 1599 (3877 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 151 zł. 65 ct. zpn. odbędzie się na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w tymże sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 156, 214, 215, 224, 216, 217, i 239 gm. Chełm objętych, dłużników Jana Migdała, Ignacego Dziurdzi, Piotra Cagla, Wojciecha Migdała, Mateusza Mleczko, Wojciecha Migdała z Moszszenicy i Teresy Samkowej własnych, w dwóch terminach mianowicie dnia 4 sierpnia i 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Andrzej Wcisło w Bochni.

Wadyum 1/10 częsc ceny szacunkowej każdej realności.

Bochnia, 10 marca 1892.

L. 20271 (3732 2—3)

Krakowski Sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Kazimierza i Katarzyny Ząbków w kwocie 1000 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 9 sierpnia 1892 i 13 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 144 w Bieńczycach Magdaleny Ciepielówny własnej.

Cena wywołania 5210 zł.

Wadyum 520 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dadler, z substytucyą adw. dr. Grossa.

Kraków, dnia 25 maja 1892.

L. 3300 (3688 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 84 zł. 10 ct. zpn. odbędzie się na rzecz powiatowej Kasy Oszczędności w Wadowicach w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 96 gm. Izdebnik objętej, dłużniczki Agnieszki Frączek i posiadłości lwh. 97 tejże samej gminy objętej Józefa Janusa a względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 sierpnia i dnia 12 września 1892 każdym razem o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony p. adwokat dr. Bresiewicz.

Wadyum wynosi dla pierwszej posiadłości 115 zł., drugiej posiadłości 67 zł.

Kalwarya, dnia 4 czerwca 1892.

L. 1430 (3938 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 20 zł. 60 ct. wa. zdn. odbędzie się dnia 8 sierpnia 1892 i dnia 16 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod lk. 55 w Nadziejowie położonej dłużnika Michała Sawczyna własnej.

Cene wywołania 59 zł.

Wadyum 5 zł. 90 ct.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dolina, 31 maja 1892.

L. 1022 (3939 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 1000 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Mordka Schwagra przymusowa sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Feibischa Wekselblatta własnej w Kudrywcach położonej ciało hipot. l. 540 ks. gr. gm. Kudrywce objętej stanowiącej, a składającej się z parc. bud. l. 378 z domem mieszkalnym i stajnią na niej się znajdującemi, a dalej z parc. grunt. l. 2269 i 2270 w dniu 9 sierpnia 1892 i w dniu 13 września 1892 każdym razem o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugiem zaś gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2200 zł.

Poręczne zaś kwota 220 zł.

Reszta warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest p. Józef Zubek ck. notaryusz w Mielnicy.

Mielnica, 23 marca 1892.

L. 1610 (3940 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 25 zł. zpn. odbędzie się na rzecz ck. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego przymusowa sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Gerschona Schiffmana własnej w Uściebiskupiem położonej ciało hipoteczne wykazem hipoteaznym l. 678 ks. grunt. gm, kat Uściebiskupie objęte, stanowiącej a składającej się z parceli budowlanej l. 75/1 z domem mieszkalnym na niej się znajdującym, a dalej z parceli gruntowej l. 473/2 w dniu 9 sierpnia 1892 i w dniu 13 września 1892 każdym razem o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 165 zł.

Poręczne zaś kwota 16 zł. 50 ct.

Reszta warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest p. Józef Zubek c. k. notaryusz w Mielnicy.

Mielnica 14 marca 1892.

L. 6973 (3963 1—3)

Sąd powiatowy Rzeszowski ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego ziemskiego mianowicie 5 rat po 18 zł. z pn. odbędzie się w dniach 9 sierpnia 1892 i 13 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano w tymże sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod lk 60 w Drabiniance położonej wedle wyk hip. l. 86 Wojciecha Kopacza własnej.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Rzeszów, dnia 8 czerwca 1892.

L. 16206 (3822 1—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dzień 20 lipca i 24 sierpnia 1892 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności. objętej wyk. hip. l. 40 gm. kat. Steniatyna, dłużnika Michała Dejneki własnej, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w kwocie 148 zł. 47 ct. wa. zpn.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 1085 zł.

Wadyum 108 zł. 50 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętność tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. adw. dr. Władysław Wejeta.

C. k. Sąd powiatowy

Sokal, 7 marca 1892.

L. 3618 (3969 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Wiktora Bętkowskiego w tymże sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 9 gm. kat. Rzezawa objętej, dłużnika Jana Gorczycy własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 4 sierpnia i 15 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Andrzej Wcisło w Bochni

Wadyum 180 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 15 kwietnia 1892.

L. 3429 (3984 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jana Kozłowskiego & cons. w kwocie 55 zł. zpn. w dniach 5 sierpnia i 9 września 1892 w sądzie o godz. 10 rano realność pod lk. 76 w Wieliczce lwh. 76 ks. gr. gm. Wieliczka objęta, przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 375 zł. 90 ct.

Zakład 38 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy, oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd nieznanych wierzycieli i tych, którzyby po dniu 28 kwietnia 1892 do hipoteki weszli, do rąk ck notaryusza p. Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka, 6 maja 1892.

L, 2289 (3977 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 10 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Dawida Rath i Dawida Weiser w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 55 gminy katastr. Lucza objętej, dłużnika Jury Oryszczuka własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 sierpnia i 9 września 1892, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Jakim Semen, wójt w Luczy.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 29 kwietnia 1892.

Konkursa.

L. 51022 (3993 2—3)

C. k. Namiestnictwo ogłasza niniejszem konkurs:

1) na obsadzić się mającą przy c. k. państwowej szkole przemysłowej we Lwowie z początkiem roku szkolnego 1892/93 posadę rzeczywistego nauczyciela zawodów budowlanych (inżyniera budownictwa), tudzież

2) na opróżnioną i z początkiem roku szkolnego 1892/93 obsadzić się mającą posadę suplenta rysunków odręcznych.

Do posady nauczycielskiej pod 1) przywiązaną jest etatowa płaca w rocznej kwocie tysiąca dwustu (1200) złr., tudzież dodatek aktywalny IX klasy rang w kwocie rocznej trzystu (300) złr., do posady zaś suplenta roczna remuneracya w kwocie siedmiuset dwudziestu (720) złr. w. a.

Kandydaci ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta kwalifikacyjne na ręce Dyrekcyi c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie bezpośrednio, lub jeśli pozostają w służbie publicznej, za pośrednictwem swej władzy przełożonej najdalej do 20 lipca 1892.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7 lipca 1892.

L. 1758 (3897 3—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada radcy sądu krajowego w VII. randze.

Podania o tę a względnie przy innym sądzie kolegialnym opróżnić się mogącą posadę radcy sądu krajowego wnosić należy w przepisanej drodze do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie do 25 lipca 1892.

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 648 (3928 3—3)

Gmina miasteczka Żurawno ogłasza niniejszem konkurs na posadę lekarza miejskiego w Żurawnie z roczną płacą od 300 do 400 zł. a. w.

Ubiegający się o tę posadę pp. doktorowie medycyny mają wnieść swoje podania dokumentami zaopatrzone do Rady gm. Żurawno, najdalej do dni 30 licząc od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu.

Żurawno, dnia 4 lipca 1892.

L. 1169/pr. (3898 3—3)

Przy sądzie obwodowym w Jaśle opróżnioną została posada dozorcy więźniów z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 75 zł. i umundurowaniem.

Podania o tę posadę dla kandydatów wojskowych zastrzeżoną w myśl rozporządzenia ck. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 Nr. 98 d. p. p. ułożone wnieść należy do dnia 8 sierpnia 1892 do Prezydyum sądu obwodowego w Jaśle.

Prezydum ck. Sądu obwodowego.

Jasło, dnia 30 czerwca 1892.

L. 1036 (3951 2—3)

Konkurs na posadę lekarza miejskiego w Bieczu.

Płaca roczna 200 zł..

Podania kompetencyjne zaopatrzone dokumentami udowodniającymi kwalifikacyę do piastowania tej posady i dotychczasową praktykę lekarską mają być w terminie do 30 lipca br. do Rady gminnej na ręcę Zwierzchności gminnej miasta Biecza wniesione.

Biecz, dnia 30 czerwca 1892.

L. 84 (3990 1—3)

Ck. galic. Dyrekcya lasów i dóbr skarbowych we Lwowie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę ck. zarządcy lasów i dóbr skarbowych z poborami X. klasy rangi.

Podania, zawierające dowody co do wieku, fizycznej zdolności do służby, odbytych nauk ogólnych i zawodowych, tudzież co do złożonego egzaminu dla służby technicznej w państwowej administracyi leśnej, dalej co do znajomości obu języków krajowych i języka niemieckiego, nie mniej dotychczasowego zatrudnienia, należy wnieść w drodze przepisanej najdalej do dnia 15 lipca 1892 do Prezydyum ck. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych we Lwowie.

Z Prezydyum

ck. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych.

Lwów, dnia 4 lipca 1892.

L. 1602 (3958 1—3)

Celem obsadzenia opróżnionej przy ck. sądzie obwodowym w Rzeszowie posady dozorcy wiezień z roczną płacą 300 zł. dodatkiem aktywalnym 25 prc. od tejże płacy i umundurowaniem rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 1 sierpnia 1892.

Podania o tę posadę wnieść należy w teminie oznaczonym do Prezydyum ck. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów dnia 4 lipca 1892.

L. 762 (3997 1—3)

Celem obsadzenia posad ck. notaryuszów w Śniatynie, Zbarażu, Kołomyi i Brodach, jakoteż ewentualnych dalszych posad w skutek przeniesienia ck. notaryuszów do jednej z wymienionych m ejscowości w okręgu pod pisanej ck. Izby notaryalnej otworzyć się mających, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o powyższe posady winni podania swoje wraz z alegatami, a to o każdą z wymienionych czterech posad podanie odrębne, wnieść we właściwej drodze do do podpisanej ck. Izby notaryalnej najdalej do dnia 31 lipca 1892 włącznie.

Z ck. Izby notaryalnej

Lwów, dnia 2 lipca 1892.

Upadłości.

L. 20141 (3929 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie w wykonaniu decyzyi ck. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 27 czerwca 1892 l. 10101 na zasadzie §. 63 uk. otwiera konkurs na cały gdziekolwiek znajdujący się majątek ruchomy, oraz na majątek nieruchomy Samuela Kupfermanna, kupca, w tych krajach znajdujący się, w których ustawa konkursowa z dn. 25 grudnia 1868 obowiązuje, ustanawiając komisarzem konkursowym dr. Fiericha, ck. adjunkta sądu kraj. a tymczasowym zarządcą masy konkursowej adw. dr. Borońskiego, dodając mu na zastępcę adw. dr. Olearskiego.

C. k. Sąd krajowy wzywa wierzycieli, aby na terminie d. 19 lipca 1892 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego Nr. 17 stanęli i przedkładając dowody wykazujące ich pretensye, wnioski swe względem zatwierdzenia tymczasowego lub zamianowania innego zarządcy masy i tegoż zastępcy poczynili, tudzież wydział wierzycieli wybrali.

Wszystkich, którzyby przeciwko wspólnej masie upadłości jako wierzyciele konkursowi pretensye mieli, wzywa się, aby takowe nawet, gdyby względem nich spór się toczył do d. 30 września 1892 włącznie w ck. sądzie kraj. według przepisu ustawy konk. unikając skutków prawnych zgłosili, do wywierzytelnienia zaś i wykazania porządku zgłoszonych pretensyi wyznaczonym zostaje termin na d. 25 października 1892 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego. Termin jest zarazem terminem do układu z wierzycielami.

Wierzyciele którzy nie mieszkają w Krakowie lub jego pobliżu mają w zgłoszeniach wykazać pełnomocnika tutaj zamieszkałego do odbioru wręczeń upoważnionego, inaczej bowiem na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator ustanowiony zostanie.

Wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłosili przysłuża prawo na terminie likwidacyjnym w miejsce zarządcy masy, tego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotąd urzędujących powołać inne osoby w których zaufanie pokładają.

Dalsze obwieszczenia w toku postępowania konkursowego ogłaszane będą w Gazecie Lwowskiej.

Kraków, dnia 2 lipca 1892.

L. 9262 (3956 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Chaima Abrahama 2 im. Gartenlauba nieprotokołowanego handlarza towarów żelaznych w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem, ustanowiony został jako komisarz konkursowy c. k. radca sądu krajowego Stobiecki zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Stauber.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do 2 września 1892 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tut. sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 6 września 1892, prz d południem u komisarza konkursowego do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 19 lipca 1892 godzinę 9 przed południem na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.

Kołomyja, dnia 30 czerwca 1892.

Kuratele.

L. 8298 (3936 1—3)

Iwan Bodnar z Czech uznany za marnotrawcę.

Kuratorem Michał Bodnar w Czechach.

C. k. Sąd powiatowy

Brody, dnia 27 maja 1892.

L. 28744 (3845 1—3)

Ck. Sąd powiatowy m. del. S. l. we Lwowie, ustanowił dla umysłowo chorego Waleryana Neronowicza ck. byłego rotmistrza WP. Włodzimierza hr. Baworowskiego kuratorem.

Lwów, dnia 11 maja 1892.

L. 12349 (3965 1—3)

Karol Marzec ze Siedlca uznany umysłowo niedołężnym. kuratorem dlań Wojciech Marzec ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy

Bochnia, dnia 29 października 1891.

L. 6208 (3829 1—3)

Józef Barszcz syn Jana z Zadusznik uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Marcina Dydę.

Mielec, dnia 12 czerwca 1892.

Wyroki prasowe.

L. 13806 (3995)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny orzekł na mocy §§. 89 i 493 spr. k. i §. 37 upk., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 25 czasopisma: „Szczutek„ z dn. 3 lipca 1892 pod napisem „Strachajło" od słów „Najpoważniejsze wszakże" zawiera znamiona zbrodni z §. 63 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 5 lipca 1892.

L. 13617 (3994)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie na zażalenie ck. Prokuratora Państwa od orzeczenia ck. sądu krajowego we Lwowie z dnia 8 czerwca 1892 l. 11570, którem odmówiono wnioskowi ck. Prokuratoryi państwa we Lwowie z dnia 3 czerwca 1892 l. 5373 na zatwierdzenie konfiskaty Nr. 154 „Dziennika Polskiego" za artykuł „Hańba stulecia" ponowił pod dniem 21 czerwca1892 do l. 13682 po wysłuchaniu ck. Nadprokuratora Państwa, zażalenie wniesione przez ck. Prokuratora Państwa uwzględnić i odmiennie orzec, że treść artykułu powyższego zawiera w sobie znamiona zbrodni z §. 66 uk. wobec czego konfiskata Nr. 154 "Dziennika Polskiego" jest usprawiedliwioną i dalsze rozpowszechnianie inkryminowanego artykułu zostaje wzbronione.

C. k. krajowy karny.

Lwów, dnia 2 lipca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 28014 (3838 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Wskutek zmian, uchwalonych na pocztowym kongresie światowym wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1892 w międzynarodowym obrocie pakietów pocztowych nowe adresy przesyłkowe na różowym papierze.

Od powyższego terminu nie będą więcej urzędy pocztowe i sprzedawcy znaczków pocztowych obecnie używane adresy przesyłkowe wspomnianego gatunku sprzedawać, prywatni posiadacze takichże adresów przesyłkowych mogą je atoli dalej używać.

Co się niniejszem na podstawie rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 26 czerwca b. r. l. 30290 do publicznej wiadomości podaje.

C. k. Dyrek. ya poczt i telegrafów,

Lwów, dnia 30. czerwca 1892.

KUNDMACHUNG.

In Golge der auf dem Weltpostcongresse zu Wien beschlossenen Aenderungen im internationalen Postpaketverkehre werden vom 1 Juli d. J. angefangen neue Begleitadressen für diesen Verkehr mit und ohne Nachnahme Postanweisung (auf rosarothen Papier) eingeführt.

Von diesem Tage an werden die gegenwärtig in Verwendung stehende Begleitadressen der erwähnten Kategorien von den Postaemtern und Werthzeichenverschleissern nicht mehr verkauft werden, doch können die zu dieser Zeit allenfalls noch im Privatbesitze befindlichen Derlei Begleitadressen auch fernerhin verwendet werdet.

Was hiemit im Grunde Erlasses des h. kk. Handels-Ministerium vom 26 Juni 1892 Zl. 30290 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 30 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Въ наслыдокъ змнинъ, оухваленыхъ на почтовôмъ конґресѣ межнародномъ вгодыть въ жите зъ днемъ 1 липня 1892 въ межнародовôмъ обороты пакетôвъ почтовыхъ нові адресы сѹпроводий на паперѝ рожевои краски. Одъ сего дня не бѹдѹть больше оуряды почтовѝ и продавцы значкôвъ почтовыхъ до теперь оуживаний адресы сѹпроводий вспôмненого рода продавати, однакожь партіи приватнѝ посѣдаючи вже такѝ адресы сѹпроводий, могѹть ихъ дальше оупотребляти.

Се подае ся въ сили розпорядженя выс. ц. к. Министерства торговлы зъ дня 26 Червня с. р Ч. 30290 до загалкиой выдомости.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, дня 30 Червня 1892.

L. 1017 (3511 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku powołuje Pelagię Michalcio, córkę Iwana i Anny Michalciów, urodzoną dnia 22 kwietnia 1836 w Płonnej, Sąd powiatowy Bukawsko, która przed 30 laty ze wsi rodzinnej Płonne się wydaliła i bez wieści zaginęła, aby do jednego roku, to jest do 30 czerwca 1893 doniosła o sobie ustanowionemu kuratorowi adw. drowi Flakowiczowi lub też Sądowi obwodowemu w Sanoku, inaczej po upływie tego czasu orzeczenie co do żądanego uznania ją za zmarłą nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy.

Sanok, dnia 19 marca 1892

L. 26112 (3887 3—3)

C. k. Sąd powiatowy del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych, oznajmia nieobecnemu Phoebusowi Menkesowi, że przeciw niemu przez Roberta Goebla pozew, o zapłacenie kwoty 281 złr. de praes 31 marsa 1892 l. 20527 wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Phoebusa Menkesa nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum p. adw. dr. Majewskiego, a tegoż zastępcą adw. dr. Święcickiego i powyższy pozew wyznaczający termin do wniesienia obrony na dzień 3 sierpnia 1892 o godzinie 4 popołudniu mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem p. Phoebusa Menkesa, by ustanowionemu kuratorowi, służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej, ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Lwów, dnia 18 czerwca 1892.

L. 3047 (3477 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Badnera, iż w sporze ustnym Maryi 1 o Fett, 2-o Recht, jako matki i opiekunki małol. Herscha Meilecha, Leiby Pinkasa, Eliasza i Jakóba Józefa Fettów za przystąpieniem współ opiekuna tychże Lazara Perlsteina, niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Badnerowi do rąk kuratora c. k. not. Aleksandra Wisłockiego w Dębicy, Chaji Badner o dopuszczenie do współ posiadania realności whl. 200 w Dębicy tudzież o złożenie rachunków z administracyi zpn. wszczętym pozwem de präs. 16 kwietnia 1892 l. 3047 ustanowiony został kuratorem c. k. not. Aleksander Wisłocki w Dębicy.

Wzywa się przeto Jakóba Badnera, aby udzielił kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Dębica, 25 maja 1892.

L. 7780 (3872 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu, Annę Katarzynę 2 im. z Müllerów zam. Schmid, iż na skutek wyniesionego przeciw niej pod dniem 16 maja 1892 do l. 7780 przez j-j męża Walentego Schmida pozwu o rozwiązanie małżeństwa na dniu 1 listopada 1874 zawartego, ustanowił dla niej kuratorem p. adwta Dr. Mandyczewskiego z substytucyą p. adw. Dr. Rosenberga w Stanisławowie, wzywając przeto, by w ciągu roku od czasu ostatniego umieszczenia edyktu w tut. sądzie się zgłosiła, gdyż inaczej rozprawa na pozew powyższy z ustanowionym wyżej kuratorem przeprowadzoną i bez niej załatwioną zostanie — a ze swego zaniedbania wynikające skutki, sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Stanisławów, 21 maja 1892.

L. 10340 (3510 2—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba Kasprzaka z Czermina, że przeciw niemu i innym przez Dawida Seliga 2 im. i Rykę Fortgangów w dniu 24 maja 1892 do l. 10340 wniesiony został pozew, który do postępowania pisemnego zadekretowano, z wyznaczeniem 90-dniowego terminu do wniesienia obrony, dalej, że dla Jakóba Kasprzaka ustanowiono kuratorem adwokata tutejszego dr. Malawskiego, z zastępstwem adwokata tutejszego dr. Farysta, i kuratorowi z załącznikami poręczono.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 2 czerwca 1892.

L. 14134 (3576 2—3)

C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Hirscha Langsama postępowanie w celu umorzenia zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Krakowa Nr. 126730 na imię Hirscha Langsama wystawionej na 50 zł. wa. opiewającej, wzywa każdego posiadacza tej książeczki, ażeby ją okazał w ciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie nastąpi umorzenie tej książeczki na ponowne żądanie.

Kraków, 13 maja 1892.

L. 27410 (3839 2—3)

Obwieszczenie.

Wskutek rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 17 czerwca b. r. l. 27203 wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1892 następujące zmiany przy przesyłce przekazów i zleceń pocztowych w międzynarodowym obrocie.

I. Przekazy pocztowe, przeznaczone dla zagranicy (a więc i dla Francyi) mają być odtąd wystawiane na blankietach nowych podobnych jak dotąd w Austryi używane.

Blankiety te wydane zostaną po zupełnem wyczerpaniu obecnego zapasu.

Należytość za zwykłe przekazy przeznaczone dla zagranicy z Wielką Brytanią koloniami i posiadłościami angielskiemi, tudzież Stanami Zjednoczonemi Ameryki włącznie, z wyjątkiem Niemiec i Luxemburgu, wynosi 10 ct. za każde 10 złr. albo część tej kwoty.

Do Niemiec, Luxemburga, Bośnii, Herzogowiny, Nowego-Bazaru i c. k. urzędów pocztowych lewantyńskich wynosi ta należytość 10 ct. do 20 złr. włącznie, za każde zaś dalsze 10 złr. albo część tej kwoty 5 ct.

Nadawcy przysługuje prawo żądania zwrotu przesłanego przekazu albo też wydania go innemu adresatowi, tak długo, jak długo przekaz odnośny doręczonym nie został.

Przekazy przez umyślnego posłańca (Express) mogą być nadawane tylko do Belgii, Chili, Niemiec, Włoch, Japonii, Luxemburgu, Niederlandów i Szwajcaryi.

Przekazy telegraficzne mogą być odtąd nadawane także i do Danii, Rumunii i Szwecyi.

Przekazy międzynarodowe mają w obrocie z krajami europejskiemi ważność dwumiesięczną, w obrocie zaś z krajami pozaeuropejskiemi ważność sześciomiesięczną, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym przekaz został nadany.

Wyjątek w tym kierunku stanowi tylko Egipt, w obrocie bowiem z tym krajem ważność przekazów trwa tylko dwa miesięcy.

II, Zlecenia pocztowe.

Zlecenia pocztowe są od 1 lipca 1892 dozwolone także w obrocie z Niederlandami.

Do zleceń pocztowych w obrocie z krajami, do których kupony dodawać można, pozwala się odtąd i losowane papiery wartościowe dołączać.

Dotychczasowe dozwolenie dołączania do jednej przesyłki ze zleceniem pocztowem dokumentów z rozmaitemi dniami zapadłości, uchyla się, odtąd do jednej przesyłki dołączane być mogą dokumenta tylko na jednym dniu zapadające.

Dokumenta, które przy pierwszem okazaniu nie zostaną wykupione, będą jeszcze przez dni siedem do dyspozycyi dłużnika w odnośnym urzędzie pocztowym zatrzymane; termin ten liczy się od dnia następującego po pierwszem okazaniu zlecenia.

Nadawcy zlecenia pocztowego wolno jest zrobić uwagę na odnośnym spisie dokumentów do zlecenia dołączonych, by dokumenta odnośne, które przy pierwszem okazaniu dłużnikowi nie zostaną wykupione, albo natychmiast jemu zwrócono, albo wydano innej osobie, którą tenże imiennie oznaczyć ma.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Ck. Dyrekcya poczt i telegrafów.

We Lwowie, dnia 24 czerwca 1892.

Kundmachung.

Im Grunde Erlasses des hohen Handels Ministerium vom 17 d. Mts Zl. 27203 haben vom 1 Juli l. J. an, in der Behandlung der Postanweisungen und Postaufträge des internationalen Verkehres die nachstehenden Aenderungen bzw. neuen Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten.

I. Postanweisungen.

Zur Ausstellung von internationalen Postanweisungen wird in Hinkunft ausschliesslich (also auch in Frankreich) das sogenannte Karten formular, nach Art des in Oesterreich eingeführten zu verwenden sein.

Was speziell die in Oesterreich in Verwendung befindlichen Postanweisungs Blankete für den Verkehr mit dem Auslande anbelangt, so werden dieselben neu aufgelegt.

Die Blankette der bisherigen Auflage sind jedoch bis zur gänzlichen Erschöpfung des vorhandenen Vorrathes weiter zu verwenden.

Die Gebühr für gewöhnliche Postanweisungen nach dem Auslande, inbegriffen Grossbritanien (nebst den britischen Colonien und Besitzungen) und die Vereinigten Staaten von Amerika, jedoch mit Ausnahme von Deutschland und Luxemburg, beträgt 10 kr. für je 10 fl. oder einen Bruchtheil hievon.

Für Deutschland und Luxemburg, ferner im Verkehre mit Bosnien, der Herzogowina und Novi Bazar und den k. k. Postämtern in der Levante beträgt die fragliche Gebühr 10 kr. für Beträge bis einschliesslich 20 fl., für jede weiteren 10 fl. oder einen Bruchtheil hievon 5 kr.

Die Absender von Postanweisungen können dieselben unter den bezüglich der recomandirten Briefpostsendungen festgesetzten Vorbehalten und Bedingungen im Verkehre mit den diesbezüglich in Betracht kommenden Staaten von der Post zurückziehen oder ihre Adressen aendern lassen, insolange als diese Anweisungen noch nicht an den Adressaten ausgefolgt worden sind.

Was die Expressbellung von Postanweisungen nach dem Auslande anbelangt, so findet dieselbe lediglich in folgenden Ländern statt: Belgien, Chili, Deutschland, Italien, Japan, Luxemburg, den Niederlanden und der Schweiz.

Telegrafische Postanweisungen können seitens der zum telegrafischen Postanweisungs Verkehre mit dem Auslande ermächtigten k. k. Postämter nunmehr auch im Verkehre mit Dänemark, Rumänien und Schweden angenommen werden die internationalen Postanweisungen haben im europäischen Verkehre eine Giltigkeit von zwei Monaten und im aussereuropäischen Verkehre eine solche von sechs Monaten, vom ersten Tage des Monates an gerechnet, welcher auf den Monat ihrer Ausfertigung folgt, eine Ausnahme hievon bildet blos der Verkehr mit Egypten, in welchem die Giltigkeitsdauer ebenfalls mit zwei Monaten festgesetzt ist.

II. Postaufträge.

Postaufträge sind vom 1 Juli l. J. an auch im Verkehre mit den Niederlanden zulässig.

Im Postauftrags-Verkehre mit jenen Ländern nach welchem die Beigabe von Coupons gestattet ist, werden nunmehr auch gezogene Werthpapiere zugelassen.

Es ist nicht mehr gestattet in einer Sendung Documente mit verschiedenen Verfallstagen zu vereinigen.

Die bei der ersten Vorweisung nicht eingelösten Postauftragsdocumente werden im Postamte durch sieben Tage zur Verfügung des Schuldners bereits gehalten; diese Frist wird von dem auf die erste Vorweisung folgenden Tage an gerechnet.

Dem Absender ist jedoch Freigestellt, mittelst einer, auf dem Verzeichnisse der Auftragsdocumente angebrachten Bemerkung zu verlangen dass nach einer erfolglosen Vorweisung die Documente ihm sofort zurückgesendet oder an namentlich bezeichnete andere Personen ausgefolgt werden.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 24 Juni 1892.

ОПОВѢЩЕНЕ.

Въ смыслу розпорядженя выс. ц. к. Министерства торговлы зъ дня 17 Червня с. р. Ч. 27203 вгодять въ житє зъ днемъ 1 Липня 1892 слѣдуючій змыны при посиланю переказôвъ и мандатôвъ почтовыхъ въ межинародовôмъ обороты.

I. Переказы почтовій.

Переказы почтовій, призначеній для заграницы (отже и для Франціѣ) мае ся ôдъ теперь выставляти на бланкетахъ новыхъ, подôбныхъ до теперь въ Аустріи оуживаныхъ.

Новій бланкеты выданій зôстануть по цѣлковитôмъ вычерпаню теперышного засобу.

Належитôсть за звычайній переказы, призначеній для заграницы включно зъ Великою Брытанїею (вразъ зъ Колёнїямы и посылостями англїйскими) и Сполучеными Станами Америки, а зъ вынаткомъ Нымеччины и Люксембургу, выносить 10 кр. за каждій 10 зр. або часть сей квоты.

До Нымеччины, Люксембургу, Боснїи, Герцоговины, Нового Базару и цк. оурядôвъ почтовыхъ Левантійскыхъ выносить тая належитôсть 10 кр. до 20 зр. включно, а за каждій дальшій 10 злр. або часть сей квоты 5 кр.

Надавцы прислугуе право желати звороту высланого переказу або також выданя его иншому адресатови, такъ довго, доки дотычный переказъ не зôставъ еще доручений.

Переказы черезъ нарочного пôсланця (express) можна надавати лишь до Белгїи, Шилы, Нимеччины, Италїи, Японїи, Люксембургу, Ныдерляндôвъ и Швайцарїи.

Переказы телеграфичній можна вôдъ теперь надавати також и до Данїи, Румунїи и Швецїи.

Переказы межинародній въ обороты зъ краями европейскими мають важнôсть черезъ два мысяцы а въ обороты зъ краями позаеуропейскими черезъ шысть мысяцывъ, числячи ôдъ 1 дня мысяця, слѣдуючого по тôмъ мысяцю въ котрôмъ переказъ зôставъ наданый.

Винятокъ въ тôмъ напрямъ становить лишь Египетъ, въ обороты зъ симъ краемъ важнôсть переказôвъ тревае только два мысяцы.

II. Мандаты почтовій.

Мандаты почтовій суть ôдъ 1 Липня 1892 дозволеній також въ обороты зъ Нидерляндами.

До мандатôвъ почтовыхъ въ обороты зъ краями, до котрыхъ купоны додавати можна, дозваляе ся ôдъ теперь и люсованій папери цѣнній долучати.

Дотеперышне позволене, до одной посилки зъ мандатами почтовими долучувати документи зъ розличными терминами заплаты ôдкликуе ся; ôдъ теперь до одной такой посилки долучати можна документы лишь на однôмъ дни западаючій.

Документы, котрій при першôмъ оказаню не зôстануть выкупленій, будуть еще черезъ сымъ дней до диспозиціи довжника въ дотичнôмъ оурядѣ почтовôмъ затриманій; сей терминъ числить ся ôдъ дня слѣдуючого, по першôмъ оказаню мандата.

Надавцы мандата почтового вôльно зробити оувагу на дотичнôмъ списы документôвъ до мандата долученихъ, щобы документы, котрій при першôмъ оказаню черезъ довжника не зôстануть выкупленій, або въ сей часъ до надавцы звернено, або щобы выдано иншой особы, котру тойже мае означити пôсля имени.

Се подае ся до загальной вѣдомости.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, дня 26. Червня 1892.

L. 27518 (3952 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia Bolesława Kamińskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Włodzimierza Gniewosza de praes. 8 kwietnia 1892 l. 15188 wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1500 złr. dnia 9 kwietnia 1892 l. 15188.

Ten nakaz zapłaty doręcza się z miejsca pobytu niewiadomemu Bolesławowi Kamińskiemu do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Kulikowskiego z zastępstwem adwokata dr. Krosińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Bolesława Kamińskiego, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście lub przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 2 lipca 1892.

L. 21085 (3954 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Józefowi Dawidowi Rosenbergowi że w sprawie spadkowej po zmarłej Fany vel Feidze Rosenberg, iż w powyższej sprawie spadkowej ustanawia się dla niego celem doręczenia mu uchwały sądowej z dnia 14 lutego 1890 l. 3611, kuratorem ad actum p. adw. dra Kwiatkowskiego, a tegoż zastępcą p. adw. dra Kosińskiego i powyższą uchwałę mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się za tem Józefa Dawida Rosenberga, aby z ustanowionym kuratorem co do sprawy w mowie będącej się porozumiał lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Lwów, dnia 20 czerwca 1892.

L. 22331 (3546 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego we Lwowie przeciw masie spadkowej Jana Kozak i Maryannie Kozak o 91 zł. 66 ct. aw. zpn., ustanowił dla nieznanej z życia i miejsca pobytu Maryanny Kozak kuratorem adw. dr. Maryańskiego a jego zastępcą adwokata dr. Czemeryńskiego.

Wzywa się zatem Maryannę Kozak, by kuratora tego należycie poinformowała lub innego zastępcę sądowi wskazała, ile że skutki zaniedbania tego sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 4 czerwca 1892.

L. 2476 (3899 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle, zawiadamia Wiktora Klobasę, że przeciw niemu wniósł Jakób Nebenzahl skargę de praes. 5 kwietnia 1892 l. 1702 o zapłacenie sumy 300 złr. zpn., która dla pozwanego, jako z miejsca pobytu niewiadomego, kuratorowi adwokatowi drowi Władysławowi Chwalibogowi z terminem do rozprawy sumarycznej na 3 go sierpnia 1892 godzinę 10 rano doręczoną została.

Poleca się zatem pozwanemu, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do obrony informacyi udzielił lub innego pełnomocnika obrał i sądowi oznajmił, gdyż inaczej szkodliwe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, dnia 4 czerwca 1892.

L. 3661 (3590 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem podaje do wiadomości, że Dawid Stegman w dniu 5 marca 1888 i żona tegoż Rachela Stegman w dniu 12 października 1886 oboje bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli w Rzeszowie zmarli i po nich postępowanie spadkowe w tut. sądzie się toczy.

Gdy do spadku po tychże są ich dzieci Alte Stegman, Erza Stegman i Bernard Stegman z ustawy powołani zaś ich miejsce pobytu jest nieznane, przeto niniejszem wzywa się Altę Stegmanową, Erzę Stegmana i Bernarda Stegmana, a w razie ich śmierci ich prawonabywców, ażeby w ciągu jednego roku do tutejszego Sądu się zgłosili i deklaracyę przyjęcia lub zrzeczenia się spadku wnieśli, inaczej bowiem spadek po Dawidzie i Racheli Stegmanowej, z głoszącym się do spadku dziedzicem Szmają Stegmanem i ustanowionym dla Alty, Erzy i Bernarda Stegmanów kuratorem p. Sachem Jeżowerem z Rzeszowa przeprowadzonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rzeszów, 2 czerwca 1892.

L. 2873 (3589 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryą 1-o Wyszkowską, 2-o Fihauser, że Towarzystwo ochrony własności ziemskiej w Limanowy, wniosło przeciw niej, jako współpozwanej pozew z dnia 1 kwietnia 1892 l. 2873 o uznanie za zgasłe praw do wierzytelności 2000 złr. wedle karty ciężarów whl. 36 dóbr tabularnych Siekierczyna część „Pagowszczyzna“ na rzecz klasztoru Franciszkanów ciążącej, który do postępowania pisemnego z terminem 90 dni do wniesienia obrony zadekretowano i dla współpozwanej adw. dr. Chlebowskiego z substytucyą adw. dr. Wąsikiewicza w Nowym Sączu kuratorem ustanowiono.

Rzeczą więc jest współpozwanej ustanowionemu kuratorowi udzielić środków do obrony lub innego zastępcę ustanowić i sądowi wskazać, gdyż inaczej skutki ze zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowy Sącz, 9 kwietnia 1892.

L. 4698 (3584 2—3)

Zawiadamiamy z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Dawida Rosenheka, że w sprawie wekslowej Towarzystwa kredytowego dla rękodziel i przemysłu w Kołomyi przeciw niemu i innym, 115 złr. ustanowiliśmy dla niego kuratorem adwokata dr. Zipsera, z zastępstwem adwokata dr. Schustera z Kołomyi i temuż nakaz zapłaty z 9 kwietnia 1892 l. 4698 doręczyliśmy.

C. k. Sąd powiatowy.

Kołomyja, dnia 9 kwietnia 1892.

L. 4535 (3588 2—3)

C. k Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Marcelinę Stelczyk, że Towarzystwo ochrony własności wniosło prośbę do tut. sądu o dopuszczenie dowodu ze świadków ku wiecznej pamięci w sprawie swej pto. 3/36 części dóbr Szyk i Rybie stare, którą to prośbę udzielono ustanowionemu dla Marceliny Stelczyk kuratorowi adw. dr. Olszewskiemu, z substytucyą adw. dr. Gałkiewicza w Nowym Sączu.

Polecamy jej przeto, aby temu kuratorowi informacyi udzieliła, lub innego pełnomocnika sądowi wymieniła.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 4 czerwca 1892.

L. 20536 (3597 2—3)

Celem doręczenia z miejsca pobytu niewiadomemu Pawłowi Bałańdiuk uchwały tabularnej z 26 grudnia 1890 l. 24242 ustanawia się dlań kuratorem adwokata dr. Witlina, powiadamiając o tem edyktami Pawła Bałańdiuka, by praw swych należycie mógł bronić.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Złoczów, 31 października 1891.

L. 32480 (3596 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, iż dla nieznanego z miejca pobytu Majera Schiffman kurator w osobie adwokata dr. Gansa ustanowiony został.

Z c. k. Sądu powiat. m. del.

Przemyśl, dnia 31 grudnia 1891.

L. 13385 (3582)

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy w Krakowie zarządza:

1) wykreślenie z rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmy „Ludwik Filipkiewicz“, pracownia krawiecka w Krakowie po uprzedniem zanotowaniu, że takowa przeniesioną zostaje do rejestru dla firm spółkowych i nadal opiewać będzie „Ludwik Filipkiewicz i Syn“.

2) Wpisanie do rejestru handlowego dla firm spółkowych przeniesionej z rejestru dla firm pojedynczych, firmy „Ludwik Filipkiewicz i Syn, pracownia krawiecka w Krakowie“ z tem, że:

a) spólnikami jawnymi są: Ludwik Filipkiewicz, majster krawiecki, dotychczasowy właściciel firmy „Ludwik Filipkiewicz“ i Zygmunt Filipkiewicz, obaj w Krakowie zamieszkali,

b) siedzibą spółki jest miasto Kraków,

c) spółka rozpoczęła swą działalność z dniem 15 kwietnia 1892,

d) do zastępowania spółki na zewnątrz i podpisywania firmy spółki uprawnionym jest każdy ze spólników, którzy firmę spółki w ten sposób podpisywać będą, że pod napisem, lub stampiglią firmy „Ludwik Filipkiewicz i Syn“ którykolwiek ze spólników swoje imię i nazwisko umieści.

Kraków 6 maja 1892.

L. 3106 (3583)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że w skutek uchwały z dnia 21 maja 1892 l. 2675 wpisano dnia 4 czerwca 1892 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych firmę „Katz & Kruh“ dla przedsiębiorstwa wyrębu lasu i handlu produktami drzewnymi w Sławentynie, której właściciele Dawid Katz i Abraham Kruh, obaj w Monasterzyskach zamieszkali, firmę tę każdy z osobna podpisywać są uprawnieni.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzeżany, dnia 11 czerwca 1892.

L. 749 (3932)

Jego Excellencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie, zamianował dla III-ciej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów Przysięgłych na rok 1892 przed ck. sądem obwodowym w Kołomyi dnia 19 września 1892 o godzinie 9-tej rano rozpoczynającej się, prezydenta tegoż sądu Modesta Piaseckiego przewodniczącym, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu krajowego Adolfa Podlaszeckiego, Zygmunta Zminkowskiego, Aleksandra Stobieckiego, Włodzimierza Buczackiego i Zygmunta Langa.

Z Prezydyum ck. Sądu obwodowego.

C. k. Prezydent sądu.

Kołomyja, 1 lipca 1892.

L. 2842 (3606 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące z powodu nieobecności, w Ameryce przebywać mającego Grzegorza Schustera z Kranzbergu ustanawia 1. po myśli §. 276 ust. ciw. celem warowania praw jego i 2. gdy prawa żony jego Ewy z Pitzów i syna Kaspra nie mogłyby w inny sposób być wykonywane kuratorem dla nieobecnego Henryka Schmidta z Kranzbergu a po myśli §. 176 ust. ciw. opiekunem dla tegoż nieletniego wobec ustania władzy ojcowskiej nad nieletnim synem Kasprem Jana Waci kiewicza w Kranzbergu.

C. k. Sąd powiatowy.

Łąka, dnia 3 czerwca 1892.

L. 2214 (3991 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Zofią Słomianową, że przeciw niej wnieśli Kazimierz i Wiktorya Pielowie pozew o wystawienie deklaracyi ze zezwoleniem na intabulacyę powodów za właścicieli kontraktem prywatnym z dnia 7 listopada 1884 nabytych parcel gr. w gminie Sokołowie położonych i w skład wykazu hip. l. 986 wchodzących, na który termin do obrony tutaj na 10 sierpnia 1892 wyznaczono i jej kuratorem Jana Mikę ustanowiono.

Wzywa się ją zatem, aby na terminie powyższym albo osobiście, lub przez pełnomocnika się stawiła lub środki obrony kuratorowi wskazała, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania tego wynikłe sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów, 31 maja 1892.

L. 6533 (3973 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Markusa i Fradlę Wunder oraz ich nieznanych spadkobierców, że Izaak i Marya Margulies wnieśli w dniu 1 maja 1892 l. 6533 prośbę o wykreślenie prenotacyi sumy 40 zł. m. k. w stanie biernym połowy realności pod lk 80 w Jarosławiu krak. przedmieście na rzecz małżonków Markusa i Fradli Wunder w ks. haer. T. III pag. 307, 308, 329, n. 13-on wskutek uchwały byłego magistratu z dnia 20 marca 1841 na podstawie kontraktu najmu z daty Jarosław 4 listopada 1830 wpisany.

Wzywa się zatem Markusa i Fradlę Wunder i spadkobierców, aby na terminie dnia 1 sierpnia 1892 o godz. 10 rano udowodnili, że termin do usprawiedliwienia we wnątrz wspomnionej prenotacyi jeszcze nie minął lub, że skarga usprawiedliwiająca we właściwym czasie wniesioną została, — a względnie aby do tego terminu udzielili stosownej informacyi ustanowionemu dla nich kuratorowi drowi Blumenfeldowi, gdyż w przeciwnym razie powyższa prenotacya wykreśloną zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Jarosław, 23 maja 1892.

L. 6412 (3979 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Kaczora, że przeciw niemu wniósł Samuel Braff pozew de praes. 15 czerwca 1892 l. 6412 o 9 złr. że termin do rozprawy drobiazgowej na 25 lipca 1892 wyznaczono i że dla niego kuratorem ad actum adw. dra Strowskiego ustanowiono.

Wzywa się go zatem, ażeby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, 16 czerwca 1892.

L. 14237 (3614 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. s. I. we Lwowie ogłasza, iż 28 października 1890 zmarł we Lwowie Ignacy Dzbański bez testamentu.

Do spadku powołany jest z ustawy Antoni Dzbański syn zmarłego w r. 1883 Edmunda Dzbańskiego.

Wzywa się Antoniego Dzbańskiego, żeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia pierwszego ogłoszenia tego edyktu, zgłosił się, względnie wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Konstantym Lewickim we Lwowie dla tegoż niewiadomego z miejsca pobytu ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Lwów, dnia 28 marca 1892.

L. 2933 (3482 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące oznajmia nieobecnym Michałowi i Józefowi Dzedzej z Dublan, że Maryanna Sanocka z drugiego ślubu Pakoś, o różne pretensye i wydzielenie i oddanie 3/4 części spadku po ś. p. Janie Sanockim przeciw nim pozew pod dniem 5 czerwca 1892 l. 2933 wniesła.

Gdy obecnie ich miejsce pobytu Sądowi nie jest wiadomem, ustanawia się dla nich kuratora Jana Danickiego wójta w Dublanach i powyższy pozew wyznaczając termin na dzień 8 listopada 1892, godzina 10 rano do wniesienia obrony równocześnie kuratorowi się doręcza.

Wzywa się ich zatem, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie będą przypisać musiały.

C. k. Sąd powiatowy.

Łąka, dnia 7 czerwca 1892.

L. 7349 (3438 2—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Anielę z Łagodziców Petsch, właścicielkę połowy majętności Hołyń część, wykazem hipotecznym l. 515 objętej, dalej niewiadomych z życia i miejsca pobytu Dyonizego i Marcelego Ilnickich, na rzecz których w stanie czynnym tej majętności, adnotacya sporu co do własności 2/10 części takowej jest uwidocznioną, jakoteż z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, a to: Stanisława Słoszeckiego, Karola Ilnickiego vel Kwiatkowskiego, Stefanii Łagodzicowej, Wiktora Raduchowskiego, Napoleona Barańskiego, Hudes Mintzowej, Kornelii Raduchowskiej, Apolonii z Sierakowskich Ilnickiej, Teodozyi Ilnickiej, Aleksandra Ilnickiego, Floriana Ilnickiego, Jakóba Martina, Antoniny Christophora, Izaka Falka, Bittmanna Lippmanna, Wojciecha Pawłowskiego, Maryi Pawłowskiej, Władysława Garapich de Sichelburg, Reisli Steinhardt, Józefa Łanikiewicza, Majera Lufta, Racheli Steinhardt, Stanisława Filipowskiego, Jędrzeja Merunowicza, Chaję Adler, Ozyasza Steinhardta, Henzla Rubel, Efroima Neumana i Abrahama Scharfa, że pod dniem 30 stycznia 1891 do l. 1422 wniósł Leib Józef 2 im. Königsberg z Hołynia zgłoszenie prawa własności do parceli kat. 131 wchodzącej wskład powołanej majętności Hołyń część, według § 7 lit. a) ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 dz. u. p., że według § 8 powołanej ustawy, po zanotowaniu tego zgłoszenia w stanie czynnym tejże majętności, na takowe uchwałą z dnia dzisiejszego termin do rozprawy na 21 czerwca 1892 o godz. 9 rano wyznaczono, i że tę uchwałę doręcza się ustanowionemu dla nich kuratorowi, tutejszemu adwokatowi d-rowi Kwiatkowskiemu z zastępstwem tutejszego adwokata d-ra Buczyńskiego z wezwaniem, aby udzielili temuż kuratorowi wcześnie dokładną informacyę ewentualnie do obrony potrzebnej lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż temu Sądowi wymienili, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniedbania powstałe, sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.

Stanisławów, 30 maja 1891.

L. 4325 (3540 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 13 lutego 1892 l. 1504 zmarłemu Hryniowi Szpak synowi Iwana z Petryłowa ustanawia naczelnika gminy Fedora Dzinki z Petryłowa kuratorem.

Tłumacz, 30 kwietnia 1892.

L. 5858 (3532 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Stefanowi Wolańskiemu, że dnia 20 maja 1891 do l. 5543 Schloma Mangules egzekucyjne podanie intabulacyjne przeciw niemu o zapłacenie kwoty 33 złr. w. a zpn. wniósł, na które tu sąd. uchwałą z dnia 20 czerwca 1891 zapadła i że dla niego Michała Prokopów kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc Stefana Wolańskiego, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego zastępcę tut. Sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie a skutki zaniedbania sam sobie przepisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 11 maja 1892.

L. 13197 (3579 2—3)

C. k Sąd krajowy w Krakowie oznajmia, iż Jan Nepomucen Jaruntowski wniósł podanie de praes. 31 marca 1892 l. 9673 o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem dokumentu udziałowego z daty 23 lutego 1876, przez Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie, zarejestrowane stowarzyszenie z ograniczoną odpowiedzialnością wystawionego Nr. 310 na 600 zł. a. w. opiewającego; wskutek tego wzywa się wszystkich posiadaczy tego dokumentu, by takowy w ciągu jednego roku od dnia pierwszego umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tut. c. k. sądzie tem pewniej zgłosili, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu, dokument ten za pozbawiony mocy prawnej uważanym będzie.

Kraków, dnia 6 maja 1892.

L. 8654 (3520 2—3)

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Bernarda i Zofię Grünbergów, że na prośbę Izraela Horowitza wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 135 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi, tutejszemu adwokatowi dr. Hauslichowi, z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Katzenellenbogena, z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacyi, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.

Stanisławów, 3 czerwca 1892.

L. 9358 (3497 2—3)

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Dawida Fränkla, że na prośbę Mechla Riegera uchwałą tegoż sądu obwodowego z dnia 3 czerwca 1892 l. 8702 przeciw niemu wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 1050 zł. wa. zpn. i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. dr. Katzenellenbogenowi, przyczem wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do obrony jego praw potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

C. k. Sąd obwodowy.

Stanisławów, 13 czerwca 1892.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

827

Bei der am 1 Juli 1892 stattgehabten neunzehnten Ziehung der 4 prc. und einundzwanzigsten Ziehung der $4^1/_2$ pr. 50-jährigen Bankvaluta-Pfandbriefe der k. k. priv. allgemeinen österreichischen Boden Credit-Anstalt wurden nachfolgende Stücke gezogen:

4 prc. Pfandbriefe:

a fl. 100: Nr. 1043, 2902, 3456, 3998, 4271, 4294, 6282, 7087.

a fl. 500: Nr. 67, 913, 1825,

a fl. 1000: Nr. 312, 800, 890, 1077, 2106, 2744, 3110, 3644, 4466, 4603, 5578, 5891, 5966, 6123 7696, 8147, 8221, 9266, 11007, 13638, 14381, 14725, 15187, 17136, 18195, 18274, 18991, 19073, 20280.

Auf Namen:

a fl. 10.000:

$4^1/_2$ prc. Pfandbriefe:

Die derzeit im Umlaufe befindlichen, bisher noch verlosten Pfandbriefe:

a fl. 1000 der Nummern von 301 bis 400, von 2401 bis 2500.

a fl. 10.000 der Nummern von 1671 bis 1680.

Auf Namen:

a fl. 10.000 der Nummer 64.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 October 1892 an bei der Hauptcassa in Wien.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 October 1892 auf; die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben beider Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete, bei den früheren Verlosungen gezogene 4 prc.- und $4^1/_2$ prc. 50-jährige Bankvaluta-Pfandbriefe sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden, und zwar:

4 prc. Pfandbriefe:

a fl. 100: Nr. 183, 528, 1378, 1859, 3338, 3496, 3544, 3616, 3761, 3883, 4002, 4613.

a fl. 500: Nr. 32, 851, 867.

a fl. 1000; Nr. 776, 2419, 2773, 3316, 4053, 4711, 7446, 7524 7787 9742 10438, 24298,

$4^1/_2$ prc. Pfandbriefe:

a fl. 100: 105 248 319 420 659 704 768 777 828 917 919 922 1015 171 173 346 391 392 575 647 676 681 791 797 881 882 2021 024 027 028 052 054 055 072 073 074 079 098 099 316 318 342 557 652 654 707 708 712 713 717 725 726 729 749 772 824 826 886 3219 221 222 223 232 233 235 236 385 537 575 608 612 613 622 628 638 639 657 663 672 673 686 682 683 684 694 696 808 809 828 847 856 857 858 859 869 871 889 892 895 916 929 965 983 4206 223 224 351 418 498 879 932 933 934 952 956 991 998 5003 021 094 112 117 118 135 142 161 184 185 187 259 271 337 381 382 383 441 444 447 452 462 479 480 481 485 531 571 582 583 744 843 864 871 904 906 907 908 6204 205 206 207 208 210 242 292 293 432 636 884 990 994 7005 324 327 362 378 571 618 651 652 655 657 762 763 8103 104 105 106 107 108 109 141 145 150 171 195 226 227 231 232 234 235 236 246 251 253 255 256 267 268 269 270 271 272 273 292.

a fl. 500: 10 149 186 187 217 228 229 238 241 296 334 347 351 352 353 354 387 421 422 426 442 465 471 488 489 500 504 513 531 574 621 745 748 749 753 770 802 881 904 909 927 931 947 957 969 979 1010 064 106 125 133 160 180 181 202 203 204 208 249 295 365 404 417 512 516 518 546 562 563 564 567 575.

a fl. 1000: 168 169 273 448 952 1134 527 551 566 2222 223 250 296 3618 678 4047 370 422 550 742 5351 377 409 445 446 569 570 760 6204 205 257 877 7106 107 108 230 559 8207 621 645 9361 393 400 10047 695 746 747 748 749 750 751 752 11219 220 221 222 223 582 12006 008 057 083 087 185 325 368 386 387 388 395 570 720 721 736 739 740 741 742 752 763 780 788 798 13226 465 497 524 14211 279 296 831 832 835 855 884 15303 304 343 359 367 372 376 384 571 876 16292 324 17063 064 065 069 240 243 419 545 610 694 707 917 18005 048 206 207 617 19201 228 237 238 285 300 20108 110 125 126 144 145 172.

Ogłoszenie. 821

Komitet c. k. galic. Towarzystwa gosp. ogłasza niniejszem konkurs na stypendyum w kwocie 500 zł. w. a. z fundacyi śp. Stanisława hr. Dunin-Borkowskiego

Kompetować mogą ukończeni uczniowie wyższych szkół rolniczych, narodowości polskiej, którzy dla uzupełnienia swego wykształcenia zamierzają poświęcić się studyom fachowym rolniczym po za granicami kraju.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść do dnia 15 sierpnia br. wprost do komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galic. lub na ręce Dyrekcyi krajowych szkół rolniczych w Dublanach.

Lwów, dnia 22 czerwca 1892,
Komitet c. k. Galicyjskiego
Towarzystwa Gospodarskiego.

Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu
we Lwowie
połączony za składem wolnym. 884

Obrót w miesiącu czerwcu 1892.

I. A. Zboża krajowego.

	kilogr.	w wartości ubezpieczonej zł.
Zapas na dniu 31 maja 1892	257845	23061
Weszło w czerwcu 1892	47072	3320
Ogółem	304917	26381
Wydano w czerwcu 1892	151666	12836
Zapas na dniu 30 czerwca 1892	153251	13545

I. B. Zboża Zakrajowego.

	kilogr.	w wartości ubezpieczonej zł.
Zapas na dniu 30 maja 1892	129123	13909
Weszło w czerwcu 1892	—	—
Ogółem	129123	13909
Wydano w czerwcu 1892	129123	13909
Zapas na dniu 30 czerwca 1892	—	—

II. Spirytusu.

	hektolitrostopni	zł.
Zapas na dniu 31 maja 1892	790413·35	166423
Weszło w czerwcu 1892	82439·	17475
Ogółem	872052·35	183898
Wydano w czerwcu 1892	24780	4967
Zapas na dniu 30 czerwca 1892	848072·35	178931

Poświadczenie składowe na zboże.

	sztuk	kilogr.	zł.
Na dniu 31 maja 1892 było w obiegu	5	50610	4070
Wydano w czerwcu 1892	—	—	—
Ogółem	5	50610	4070
Sciągnięto w czerwcu 1892	4	40592	3270
Na dniu 30 czerwca pozostaje w obiegu	1	10018	800

Poświadczenie składowe na spirytus.

	sztuk	hktlitrstop.	w wart. ubezp. zł.
Na dniu 31 maja 1892 było w obiegu	14	95498	20233
Wydano w czerwcu 1892	—	—	—
Ogółem	14	95498	20233
Sciągnięto w czerwcu 1892	—	—	—
Na d. 30 czerwca 1892 pozostaje w obiegu	14	95498	20233

We Lwowie, dnia 1 lipca 1892.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich